

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2007

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11.04.2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да су приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,**
- **Оптужени Илија Јурушић и**
- **Браниоци оптуженог адвокат Ђорђе Дозет и адвокат Стеван Протић.**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дивковић Мато, да ли је ту? Хоћете га позвати.
Добар дан.

- **Сведок Дивковић Мато.**

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес ОДРЖИ.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у НАСТАВКУ доказног поступка саслуша сведок Дивковић Мато.

Сведок ДИВКОВИЋ МАТО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан господине Дивковићу.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте у својству сведока, најпре ћу узети Ваше личне податке. Хоћете ми рећи које године сте рођени, где сте рођени и име оца?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: 14. фебруара 1958., у Тузли, отац Радо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где Вам је пребивалиште?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која адреса?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Славољуба Вуксановића 6.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте по занимању?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Дипломирани саобраћајни инжењер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете оптуженог Илију Јуришића, да ли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у сродству, да ли сте у завади?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као сведок дужни сте да говорите истину, не смете ништа прећутати.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате на питања уколико би одговорима себе или неког Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Да ли сте разумели?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, разумео сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила да прочитате текст заклетве који се налази испред Вас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину, и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала.

Сведок упозорен, опоменут, заклет па изјави:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били саслушани у два наврата?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.06.2007.године, и 23.03.'98.године?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам датуме, али два пута јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остајете у свему код ових исказа које сте дали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да је ту био један детаљ који сам после размишљао, који није био тачан. Радило се о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо после?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још негде давали исказ?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: За овај случај не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро. Ви знате зашто сте позвани?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас молила, да нам испричате све што Вам је познато о овом такозваном случају «Тузланске колоне», о извлачењу војске ЈНА из касарне. Где сте били, на којем радном месту, на којој функцији, да нам мало прикажете какво је било стање у Босни, односно у Тузли почетком '92.године, изволите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам у то време био командир саобраћајне полиције, а када је почео рат у Босни био сам и члан Оперативног штаба по функцији, јер су сви руководни радници били чланови штаба Станице јавне безбедности Тузла. Ово пре 15.маја, било је доста колона које је ишло из Хрватске, војске која је пролазила кроз Тузлу, ми смо држали ту пунктове, колико се ја сећам ту није било неких проблема ни инцидентата, психоза је она предратна постојала, сви су исчекивали, нису знали шта ће да се деси, обзиром да и колона из Тузле исто треба да изађе, ми нисмо знали, барем ја нисам знао кад треба да колона изађе из Тузле.

14. на 15.мај, ја сам био дежурни у Станици јавне безбедности целу ноћ. Током ноћи није било никаквих проблема, није било никакве пуцњаве, није било никаквих инцидентата. Ујутру после дежурства отишао сам код пријатеља, попио кафу и пиће и отишо сам кући да спавам. Негде око подне, ја не знам тачно, обзиром да сам спавао, пробудио ме мој пријатељ телефоном, назвао је и питао шта ти радиш ту, зар ниси тамо на послу. Каже почео је рат у Тузли, кажем какав рат, ја ноћас сам био дежурни, немам појма, каже колона је кренула и дошло је до неке пуцњаве и то, ја кажем немам појма ни да војска треба да изађе тај дан, и пошто је тако,

добрио сам такву информацију обуко сам се у униформу и отишао сам у Станицу јавне безбедности. Тамо сам видео Мухамеда Бркића, он је био заменик начелника, и он ми је рекао да је војска кренула, била кренула, па се вратила, да је дошло до неког инцидента и да војска треба да иде за Озрен. То сам чуо од њега. Онда сам му ја предложио да седнемо у кола и да обиђемо све станице ратне милиције која је била малтене свака Месна заједница је имала своју станицу, да упозоримо тај резервни састав милиције у ствари, да не дође до инцидента, да неко не опали нешто, да не изазове инцидент, јер после се то не може зауставити. И ми смо кренули, сели смо у ауто, ја сам возио, и кренули смо горе од Мосника, баш у оном правцу у којем сам ја сматрао да треба војска и да иде, јер ми је Бркић тако рекао. Мосник, не знам, дал` Мејдан и доле, не знам сад тачно све станице, углавном када смо дошли негде до Шићког Брода, ја сам чуо преко радио станице, неко је звао да су, да народ носи оружје из магацина на Козловцу, и онда сам предложио Бркићу да кренемо горе.

Дошли смо пре Козловца и била је једна зграда у којој је такође било оружја, на путу од сквера до Козловца, и ту сам видио доста људи који тако износе оружје и срео сам ту и Фарука Прцића, он је био исто члан Оперативног штаба, питао сам га шта ово, због чега ово народ носи, он је рекао очекује се ваздушни десант, ја кажем какав ваздушни десант и то, и онда преко станице сам чуо да је горе на Козловцу још горе, да још више има народа који носе оружје, Бркић и ја смо отишли горе и на улазу у Козловац сам срео, Расим Хацић мислим да се он звао, командир Специјалне јединице, питао сам њега шта се дешава, због чега, мислим због чега се износи оружје, зашто се то не спречи, мислим, зашто се неконтролисано тако разноси то оружје које може бити касније, неко да употреби га у, мислим, да изазове инцидент. Он ми је рекао ја не могу ту ништа да учиним, не могу на народ да пуцам и то, онда сам ја дошао до магацина, било је неколико полицајаца и ја сам им рекао да одузму оружје тим људима, грађанима који су већ били ту и да затворе магацине и да чувају, да не дозволе никоме да износи оружје, и предложио сам му да идемо до председника општине и то, да му кажемо о чему се ради, и он ми је рекао.

Тад ја нисам ни знао где су они, да су негдје у Пашагиној вили, тамо. Дошли смо тамо, неко нам је рекао да нису они ту, да су у касарни, и председник и не знам ко још, вероватно ови други чланови Кризног штаба, Општине, да су на преговорима у касарни. Онда смо ми дошли, дошао сам

пред касарну, видео сам у касарни колону возила која је паркирана тамо, мислим оно у кругу касарне, на улазу сам срео поручника Тешића, мислим да се он звао, знали смо се јер смо заједно држали пунктове, и питао сам га шта има ново, он каже, па било је проблема целу ноћ, нисмо спавали, било је ту фрке, као јер су хтјели резервни састав који је дошао, дал с Озрена, не знам одакле, хтели су да колона излази за Озрен, а активна војска они су имали намеру да иду за Београд, овамо у овом другом правцу и ту је дошло и до свађе и свачега, као ето добро је, срећа нико није оно, иначе је могло да се деси нешто теже.

После тога колона је кренула, ту су биле две колоне, ја у почетку нисам ни видео, видео сам да је једна колона окренута ка главном излазу, а други део колоне на споредни излаз у Скојевској улици. Обзиром да су постојале сада две колоне, на челу је била једна патрола и на зачељу требала друга, ја сам одлучио и рекао Бркићу идемо ми сада, пошто су сад то две колоне логично је да неко и на зачељу прве колоне, односно између ове две колоне буде неко од нас у пратњи и предложио му да ми то пратимо, и тако да будемо, да смо у току и да састavimo те две колоне, обзиром да су оне растављене и да убрзамо ону задњу, ову успоримо и тако, да састavimo једноставно да једна колона изађе из града. И тако колона је кренула, ми смо прошли то место где је после се десило то у Брчанску Малту, дошли смо негдје па не знам колико је то, 500 метара, километар можда од Брчанске Малте, то је, поред ње има вуканизерске радње, тад је била вулканизерска радња, чуо сам неки пуцањ, два, три, четири, не бих мого сад тачно да се сетим. И неко је преко радио станице звао штаб, ја не знам сад који је био позивни, овај, и рекао је да пуцају по нама и објектима, нико није одговарао из штаба, било је прво једно ћутање, даље опет сам чуо неколико метака, поново је неко звао, ја не знам ко је тај, преко радио станице, који је звао штаб, и рекао је исто тако да пуцају по објектима, шта да раде, и мислим да је било трећи пут, ја не могу, одавно је то било, не могу да се сетим, али знам да је било пауза између тога, да нико није одговарао из штаба, никакве није давао упуте.

Тако после извесног времена чуо сам преко радио станице глас, мислим да је то био Илија Јуришић, и да је рекао на ватру одговорите ватром, тако некако. И после тога је почела пуцњава, то је било страшно, кад је почело то, онда сам ја колима кренуо десно, обзиром да сам већ био и у колони и претила је опасност да неко пуца на нас, и сакрили смо се иза једне куће док још возила, још неколико возила је прошло. Кад су прошли

ми смо се, онда сам ја Бркићу рекао ајмо ту до, да нисмо ту сами, идемо, ту је била Месна заједница Славиновићи, да се прикључимо ту, и ми смо, то је близу, ту можда стотињак метара, двеста, не знам тачно, ми смо дошли ту у Месну заједницу и то смо прикључили се ту другим припадницима те станице милиције, и онда је почело гранатирање. Гранате са Мајевице су падале, ми смо се ту оно, ућутали и чекали смо, нисмо ни знали шта, практично смо се ми и препали, било је то прво нешто што смо доживели у животу и онда нисмо знали шта ће да се деси и тако.

Онда је негде увече, ја не знам ко је звао, питао је има ли неко близу Сепетара, у ствари знам да је неко рекао, из штаба звао и рекао да има два рањена војника, негде ту код вулканизерске радње, и онда је Бркић послао ту, позвао је Хитну помоћ, да ли он, или је већ позвао неко раније, то не могу да се сетим и да, отишли су неки полицајци и дошла кола Хитне помоћи, они су ставили војнике те у Хитну помоћ и одвезли их, колико сам ја информисан, одвезени су на Градину та два рањена војника.

После тога увече, ја не знам тачно колико је било сати, знам да је био мрак, неко је звао из штаба и питао има ли неко близу Сепетара, а то је близу ту Славиновића, јер једна група војника хоће да се преда и као да неко оде код куће неког Боже, чини ми се да рече Боже, рекао је он и презиме, и он ће бити контакт између тога да не дође до проблема, до инцидента, они ће се предати и тако. И онда сам ја питао ко ће од добровољаца да иде, нико прво није хтео, кад сам реко ићи ћу ја, ко ће ићи са мном, јавило су се неколико њих, сећам се да је био један мој ученик, којег сам претходно ја, пре овог посла био професор у школи, Вуковић Алосман мислим да се звао, да је и он кренуо, отишли смо горе у кући тог Боже и питали смо га, тако треба да он успостави контакт, да не дође до проблема да ти војници се предају, да иду са нама, да једноставно да се не убија и то. Он каже ја немам појма људи стварно, немојте мене, имам децу и тако, човек се препао видим, и онда је дошао један војник, сам дошао кроз њиве, преко неког мостића и као ево ја сам ту, за контакт ми би да се предамо, ми нећемо да ратујемо и то, ја кажем добро, нећемо ни ми, и иза једне оgrade ја сам рекао видите узмите му оружје и то, и после тога дошли су два војника, мислим да су били резервисти и водили су једнога нашег полицајца заробљеног, везаног и уперене пушке, као не ми смо дошли као да преговарамо. Ја кажем добро, нема никаквих проблема, немојте људи цаба да се гине, боље да предате оружје и кренете са нама, сутра ћете да идете, да изађете из града и никаквих проблема нема ми вам гарантујемо, у

нашем МУП-у овде, заиста није било никаквих, није било подела, ту има полицајаца свих националности, нико није одавде отишо, и нема разлога заиста да ту да се гине и то, и он је мене питао, питао сам како се зове, он каже Симо, сад дал је Симо није, видео сам да је старији, значи да је резервиста био и он мене пита има ли ту неки србин међу вама, ја сам питао ове, јел има неки, нисам ни питао ко је ко, никад нисмо то ни гледали тако, мислим оно, није био нико, тако се погодило, шта ја знам, ко је кренуо самном и он је рекао па ја нећу да разговарам, ја оћу једино са србима да разговарам, ко је, од Срба ко је у полицији, обзиром да нико није био ту, ја сам рекао добро сечекајте ту, немојте ништа предузимати, отићи ћу ја ту до маневарске јединице, има заменик Богдановић Зоран, па ћу му рећи, па преговарајте, све у циљу да не дође до неких инцидентата, сукоба и тако.

И ја сам отишо доле нашо сам Богдановића и реко сам да иде горе да разговара са њима, он је отишао и ја сам се вратио у Месну заједницу, ту је био и даље Бркић и онда Бркић ми је предложио, каже, ајде идемо, идемо ми у МУП доле, нема шта да радимо овде, не знамо и овај, ја сам рекао добро идемо, али каже ићи ћемо доле поред Јале, не главним путем, е ту сам ја прошли пута рекао, рекао сам да је било то минирано, не, да ми је Бркић рекао мада то није логично, и није, Бркић ми је рекао да је то запречено и вероватно размишљајући на Брчанској Малти возила та која су била блокирала пут и да се није могло проћ ту, да је он рекао да је то запречено, закрчено а не минирано. Па смо онда ми кренули поред Јале, ту пешачка нека стаза, колима, изашли смо на јужну магистралу и дошли смо у МУП тамо.

Е после тога, неко ми је рекао да једна група војника се сакрила у некој продавници намештаја на Брчанској Малти и да је горе Уго Новковић, њега сам добро знао, зато што смо сарађивали и да он преговара са војском да се преда и то, и да одем ја горе, да исто с њим ето то видим, да то прође најмирније што, мислим оно да прође мирно, без проблема. И онда сам ја узео, рекао сам једном полицајцу, мислим да се зове Шабановић Ибрахим, да он ме вози горе, и дошли смо до Брчанске Малте, ту је вршен увиђај, видео сам неке инспекторе крим.службе ту, видео сам ту страхоту и после је почело гранатирање, једна граната је пала близу ту, ту се све разбежало, и онда сам ја реко Шабановићу ми да се вратимо, мислим да идемо по хаусторима, ја не знам, можда је војска ту, нит би ја пуцао у њега, ја не знам оће ли неко пуцати у мене, и ја кажем најбоље да се ми вратимо назад у МУП, и ми смо се вратили у МУП и сутрадан, сам ја организовао, не ја, ја

сам испред МУП-а, заједно са неким из Црвеног крста, ја не знам више ко је сада био, знам да смо ишли неким џипом или тако нешто, и мегафоном су они позивали војску да се скупе, да се организује колона да би изашли из града, и то је трајало једно време и онда се војска организовала, онда смо ми, ја сам био на челу, пратили смо ту колону, не Брчанске ту није могло, него ишли смо горе према Градини, узбрдо па се спустили доле до мале пијаце, па смо ишли тамо кроз Сењак, заобишли смо тај пут и изашли смо до Бара, ја сам се поздравио са неким капетаном, ја не знам сада како се он звао и испратили смо колону и она је отишла без проблема, тада није било, никаквог инцидента, није било проблема. Ето то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, кад кажете да је постојала предратна психоза, кад се јавила та предратна психоза, ког месеца је то било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па посебно кад је оно десило се у Сарајеву колона, после колоне у Сарајеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који би то месец био?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам сада који је био, па ја мислим можда једно месец раније, тако нешто, не знам, не могу тачно да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Март, април?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда тако нешто, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте Кризни штаб, када се Кризни штаб формирао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Општине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим, не знам тачно, али ја мислим кад је проглашена непосредна ратна опасност, или тако нешто, од стране дал Владе Босне, сигурно не знам, ја мислим да је то после тога. Заиста не знам тачно, али је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кад је проглашена непосредна ратна опасност?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да је то проглашено док је био рат још у Хрватској, али не знам тачно, заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Датумима не баратате уопште, ни отприлике?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не, то је било пре 16 година, тако да стварно не знам, знам да је пре тога Кризни штаб био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али зашто је основан Кризни штаб, због чега, која функција је била Кризног штаба при Општини?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја, Кризни штаб зато што је почео рат, и шта знам, да доносе одлуке, неко је морао да, вероватно да, тада, полиција,

једино што је било у Босни и у Тузли што је било тада, то је била полиција, што је било наоружано, дошло је до сукоба са војском и тако, то није, и вероватно је, ја не знам, вероватно је због тога да би неко, највиши неки орган општине који би доносио неке одлуке у том случају у, али заиста ја не знам, нисам био члан Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, само наравно Ваша сазнања?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, Ви кажете да су пролазиле колоне и пре тог 15.маја?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту било, рекли сте није било неких већих инцидената, али интересује ме, сам повод формирања Кризног штаба, имате Кризне штабове, јел тако, постоје разне врсте Кризних штабова и за разне делатности, конкретно да ли знате зашто је био тај Кризни штаб, да ли је то било за одбрану града, ако кажете, зато што је била предратна психоза?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па за одбрану, па да за одбрану града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, да ли имате сазнање, да ли је тај Кризни штаб, формирао неке своје групе, оперативне групе?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, једино наоружани који су били, то је била полиција, МУП, и Кризни штаб, а начелник МУП-а Мехо Бајрић је био члан Кризног штаба Општине и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мехо Бајрић је био члан?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени познато, да, да је он био члан Кризног штаба Општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био на челу тог Кризног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па био је председник Општине, Бешлагич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су још били чланови?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја знам, били чланови Извршног одбора, то су били, колико је мени познато, ја кажем све су то, што са реко, то је Сеад Авдић, мислим да је био Халиловић чини ми се, Мухамед Жилић, не знам, ја то оне што знам то су чланови Извршног одбора који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми, Мехо Бајрић на којој функцији је био?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Он је био начелник Станице јавне безбедности Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је сад дошло до тога да он буде у том Кризном штабу при Општини?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то не знам, Кризни штаб је правио, у Општини се правио, кога су они, и логично је било да он, по мени да он, зато што једино он руководи наоружаним људима у време рата, јер једино полиција тада била која је имала наоружање, не рачунам наравно војску, мислим, јер је дошло до сукоба већ у Сарајеву и очекивало се да може доћи и у Тузли до сукоба и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли осим њега, као начелника Станице јавне безбедности, да ли осим њега, још неко из Станице јавне безбедности био члан тог Кризног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени познато није, а ја не знам, можда а да ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала, у то време дакле, почетком рата Територијална одбрана у Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па мислим, није постојала Територијална одбрана, Територијалну одбрану колико је мени познато позива војска, а била је, једино је било МУП је позивао резервни састав и добровољце који су хтели да се јаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам конкретно за Територијалну одбрану, да ли је постојала Територијална одбрана?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени, тада пре тога није била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то пре тога?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Пре 15.маја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре 15.маја није била Територијална одбрана?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па, вероватно постојала је на папиру, али нико није могао да позива Територијалну одбрану, него кажем Вам, МУП је позивао само, МУП је позивао резервни састав полиције и позивао је добровољце, тако да су и ловци се неки јављали и шта ја знам по тим ратним станицама по Месним заједницама и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи постојала је на папиру вероватно?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па вероватно зато што знам да постоји војска и Територијална одбрана, односно резервни састав војске, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел знате и то на папиру ко је био командант Територијалне одбране у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам. Тузле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни где је била лоцирана Територијална одбрана?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па Секретаријат за народну одбрану знам да је био, тад је нешто Жилић био тамо, Мухамед , дал је то Секретаријат за народну одбрану тако се звао, и не знам, не могу да се сјетим још једно име које је било тамо, руководилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у то време имала неку функцију Територијална одбрана?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико ми је познато не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не. Кажете била је предратна, ратна психоза, шта ви као полиција предузимате, да ли неке одређене мере ради предострожности, превентиве ради, да ли предузимате конкретне неке мере у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам радио мој део посла, ја сам био командир Саобраћајне полиције и ми смо формирали пунктове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, пошто сте Ви били руководилац Саобраћајне полиције, да ли Ви предузимате неке мере контроле саобраћаја?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, наравно контроле саобраћаја на пунктовима, заустављају се сва возила, врше се претреси, легитимисања и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било пунктова у Тузли и где су они били смештени?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па један пункт је био на Симин Хану, мењано је то, није то стално било, један је био у Симин Хану, други је био у Шићком Броду, нисам сигуран да ли је био, знам за та два, то су два главна на улазу и излазу из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, колико је било на подручју града Тузле станица милиције, Ви кажете фактички станице милиције су биле при свакој Месној заједници, јел, тако сам Вас разумела?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да, пре формирања ратних станица милиције постојале су три станице милиције у мирнодобским условима, значи пре тога, постојала је Станица I, Општа полицијска станица II, и Станица за безбедност саобраћаја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: А после тога, малтене, не малтене, мислим да је свака Месна заједница имала своју станицу, ту су били неко од активног састава полиције, обично су ту били неки полицајци односно

милиционари који су били командири тих станица, а ово је углавном био резервни састав и добровољци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, у тим ратним условима, да ли постоје неки посебни налози, да ли имате сазнање те врсте како треба поступати полиција у тим ратним станицама?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да раде редовне послове своје, није био некаквих посебних услова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа посебно није било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, није било зато што и није било никакавих проблема, мислим, пре тога. Чисто да раде оне послове који се раде у мирнодобским условима. Једино на пунктовима, ово саобраћајна полиција да је заједно са, ми смо држали заједно са војском једно време, после војска се повукла па смо ми сами држали, једино појачана контрола на пунктовима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када долази до формирања Оперативног штаба при Станици јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам тачно, заиста, кажем Вам то је могло бити тамо дал месец, два, три пре то, не знам тачно, али знам да је то било после проглашавања непосредне ратне опасности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то марта било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће, заиста не могу да се сетим јер је давно било, мислим оно. Али ја знам кад је било, да ли је било пре или после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, радили сте, били сте у полицији, били сте на некој функцији, па ваљда је нешто остало у сећању из тог периода?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, али датуми, то не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не питам Вас конкретно да ми кажете тачно датум, него Вас питам месец, ако можете месеца да се сетите. Када је дошло до формирања Оперативног штаба при Станици јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не могу да се сетим, знам само да је било пре, да је то било април и можда пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Начелник Станице јавне безбедности. У МУП-у?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па Мехо Бајрић начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад објасните ово, он је био значи и командант Оперативног штаба при Станици јавне безбедности и при Кризном штабу, да ли можете то да ми мало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није он био командант у Кризном штабу општине, главни у Кризном штабу општине био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али је био члан Кризног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Члан, да. А главни, не знам како се то звало, Кризног штаба општине је био Бешлагић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, разумела сам, него ме интересује?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: А он је био члан само Кризног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по основу своје функције коју је обављао као начелник Станице јавне безбедности, дакле по основу те своје функције постао члан Кризног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па претпостављам, ја мислим да је он, претпостављам да је то, заиста не знам, немам никаквих непосредних сазнања, ја знам само кажем, члан је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да сте Ви били члан Оперативног штаба, реците ко је сачињавао тај Оперативни штаб?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Станица јавне безбедности Тузла?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Станица јавне безбедности Тузла?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па сачињавали су сви руководни радници, значи командири, начелник, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена бих Вас молила да говорите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па, начелник Станице јавне безбедности Тузла Мехо Бајрић, он је био значи главни у Кризном штабу а како се то звало ја не могу да се сетим, заменик је био Мухамед Бркић, колико је мени познато, онда били су командири Јурић Нико, Милићевић Миленко, ја, онда ту били су начелник крим.службе не могу да се сетим сада заиста ко је био у том времену, био је Фарук Прцић, ја не знам одакле је он дошао, били су резервисти који су били некада начелници и руководиоци у МУП-у, био је Будимир Будо Николић, Илија Јуришић, био је неко из ДБ-а, ја не могу да се сетим, неки оперативац, заиста не могу више да се сетим, мислим, било је доста људи а и дал сам све поменуо, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете резервисти који су некада били начелници. Да ли су они били пензионисани па су се активирали као резервисти?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да. Јесте, они су били пензионисани, они су били у пензији, и активирали су се као и сви други што су се активирали

у резервни састав, с тим да су они, кажем, који су имали више тога искуства у полицији, који су били начелници они су били у штабу у Станици јавне безбедности а ови други су били по станицама и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим ових старешина, активираних, мобилисаних резервиста, да ли је постојао још неко из редова грађанства да је био у том Оперативном штабу, не само бивши командни руководећи кадар?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам, нити је мени то логично да неко од грађана буде, то су ипак стручни послови, мислим оно, да неко ко нема везе са МУП-ом, није могао никада да буде у Оперативном штабу. Колико је мени познато нико од грађана није био у Оперативном штабу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ваше сазнање да су резервисти били само ти који су мобилисани из редова бивших старешина?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У Оперативни штаб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, Оперативни штаб у Станици јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: А по станицама милиције резервисти су били сви ко год је хтео и то, и ко је био у резервном саставу и добровољци који, али овде само људи који су имали искуства и који су руководили у неком свом ранијем периоду, професионалном раду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, овај резервни састав полиције, које послове и које задатке сте обављали, где су били распоређени резервисти, да ли је ту постојало неко радно време од момента када је формиран тај Оперативни штаб, како је то изгледало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја нисам упознат, ја сам имао своју станицу коју сам водио, ја не знам око организације, али знам да су радили само обичне редовне послове као и сви други полицајци, патролирање, позорна служба и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Патролирање?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да, мислим онај редован, као у мирнодобским условима што се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ове бивше старешине које су мобилисане, која је њихова била функција?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислите у Оперативном штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, у Оперативном штабу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па рецимо дежурају, мислим ту су, једноставно, не знам дал су имали неку они посебну ту улогу, изузев као сви ми други што смо имали, кад је састанак колегијума или како се то

звало, ту смо разговарамо о проблемима, кад је дежурство онда дежурају и они, никакве нису имали специјално, мислим нешто посебно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојало неко радно време, да ли свакодневно долазе, да ли се негде јављају?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па постојало је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где долазе, где је седиште Оперативног штаба било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па седиште Оперативног штаба је било у МУП-у, иначе ту је у почетку, у почетку је то било у канцеларији начелника ја мислим а после тога једна посебна просторија била где се дежурало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када би то после било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па до, непосредно после 15.маја још једно време, ја мислим се било ту код начелника а после тога је ту близу преко пута једна канцеларија је била где је био оперативни дежурни, а не, не, нисам у праву зато што сам ја пре тога тог 14., дежурао у тој просторији новој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новој просторији сте дежурали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре Вашег дежурства, да ли се тада дежурало у канцеларији начелника полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Једно време јесте, али заиста не могу сада да се сетим који је то период кад се прешло тамо, али једно време јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле Ви сте 14., дежурали у тој некој посебној просторији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазила та просторија?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то одмах у ходнику преко пута начелника, односно секретарице, ту два метра, три у истом ходнику ту где је и начелникова канцеларија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Првом, другом спрату, приземљу, где?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да је то на првом спрату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су та дежурства била организована, свакодневно, на које време су се смењивали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па свакодневно. Ја мислим да је то на 12 сати било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 12 сати?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. Мислим да је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви чули за одлуку о повлачењу јединица ЈНА са територије Републике Босне и Херцеговине, коју је донело председништво БиХ?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте након те одлуке Ви конкретно имали задужења да предузмете неке одређене мере?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, изузев.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви као командир саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, само смо дежурали кажем Вам, пунктови и појачана контрола у смислу легитимисања, претреса, претреса возила, лица и тако, ништа специјално, ништа посебно, кажем Вам чак ја нисам знао кад ће колона из Тузле, мислим знао сам да треба да изађе али нисам знао који ће дан то да буде, јер сигурно не бих ишо да спавам да сам знао, после ноћне смене, остао бих, мислим да знам не бих, тако да, преговори су вођени неколико дана, колико је мени, то сам ја чуо, е сада, тачан датум нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате о наредби о спровођењу одлуке председништва Републике Босне и Херцеговине, ту наредбу добиле су све Службе безбедности и Станице јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Наредбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам у ком смислу наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О спровођењу одлуке председништва, дакле та наредба је од стране Министра унутрашњих послова Алије Делимустафића и стоји, наређујем извршити потпуно и масовно запречавање на свим путним правцима на територији БиХ, на којима јединице бивше ЈНА отпочињу извлачење техничких материјалних средстава. Дакле.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, на пунктовима су били ти уређаји за запречавање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам, зато Вас питам, да ли је било нешто, неке мере да сте предузимали, какве су те, какве врсте запречавања?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то су били нешто као неки јежеви, нешто тако, у смислу да се може само физички да се запречи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само попут јежева, јел било још нешто?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам неке металне, ја не могу да се сада сетим тачно како је било, неке металне конструкције, неке, нешто, шта знам, у том смислу да може физички да се закрчи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осим тога, да ли је још нешто било, да ли је нешто у ту сврху, још нешто направљено?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На пунктовима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Учињено. Уопште Вас питам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја знам да је направљено једно возило то да, али то нема везе са, једно возило мислим да је у Творници транспортних уређаја направљено возило, тако нешто, налик на неко борбено возило, на нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то борбено возило, како је то изгледало, ко је то направио борбено возило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам ко је направио, ја мислим, чуо сам да је то направљено у ТТУ, али оно од метала, затворено малтене, оно као тенк, али мислим да је било, чини ми се да је било на точковима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова наредба датира од 29.априла '99.године, дакле, званично донета наредба да се изврши?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: '99., не '99?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 29.априла, пардон, 29.априла '92.године, дакле, о свему овоме што сте говорили, дакле Ви сте фактички поступили по тој наредби?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре тога, пре априла '92.године, пошто имамо већ овде званични документ, Ви се не сећате, али ево покушавам да Вам освежим памћење. Да ли је пре априла месеца, пре тог датума било нешто организовано у том смислу, постављање неких пунктова?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, пунктови су постојали и пре тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Постојали су пунктови?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, пре, пунктови су постојали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У овој наредби стоји да треба да се изврши блокада ширег реона војних објеката. Шта то значи?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја заиста не знам за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа о томе?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је била нека блокада тог ширег реона?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ја сам кажем, водио сам саобраћајну полицију и радио сам ово везано за пунктове, имао сам ја, ја сам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, само да ли имате сазнања, наравно?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам имао сарадњу и са војском и контактирао сам са њима и тако да, не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто Вам је познато о овој одлуци о повлачењу јединице ЈНА са територије Републике Босне и Херцеговине. Шта нам знате рећи, ко је вршио преговоре?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У Тузли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам, ја само оно што сам чуо, онако, да је то председник Општине био, не знам да ли је био, мислим да је био и Мехо Бајрић чини ми се, али не знам, ја сад кажем, све то могу да Вам кажем оно што сам ја чуо, ја заиста не знам ништа конкретно, поготово тај дан кад сам дошао, кад су ми рекли тамо у Пашагиној вили да су председник и ови сви отишли на преговоре, е сад, ко је био тамо унутра, заиста не знам, са, Дубајић мислим да је био командант, чини ми се, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко испред Станице јавне безбедности осим Мехе Бајрића учествовао у тим преговорима а да Ви знате? Дакле све Вас питам оно што је Вама познато?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам, заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте имали састанке јел тако, организоване састанке, Оперативни штаб је имао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не често али да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи не често. Кад сте имали, недељно, месечно, како?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па шта је, можда је то било и једном можда у десет, петнаест дана, не знам тачно, не знам, али мислим да нисмо имали често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте последњи пут имали Ви састанак у односу на 14. и 15. мај '92., наравно не питам Вас тачно датум, али непосредно пре тога кад сте Ви последњи пут имали састанак да сте Ви присуствовали, да се расправљало о нечему, донела нека одлука?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам тачно заиста. Мислим могу отприлике, мислим чисто онако да кажем, али то уопште није поуздано, ја заиста не могу да се сетим. Мислим, кажем Вам то је била ситуација таква психоза, ја сам ишо по пунктовима тамо, очекивало се да може и у Тузли доћи до проблема, као што је и у Сарајеву, и заиста мислим, те детаље не

знам, заиста, да ли је то било десет дана, петнаест дана пре тога, седам дана пре тога, заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште на тим састанцима, након доношења одлуке о повлачењу јединице ЈНА, да ли сте уопште на тим састанцима вашим коментарисали о повлачењу тих јединица? Схватила сам нисте знали датум, али да ли је уопште било неких коментара, да ли треба нешто одређено предузети, шта, како, на тим састанцима, и ко Вам је држао те састанке?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па састанке је држао начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Начелник. Мехо Бајрић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тим састанцима присуствовао и тај резервни састав бивших старешина који су мобилисани?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам дал су сваки пут, али су присуствовали, ја не знам дал баш сваки пут да су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете да се сетите ни једне одлуке, или било чега да сте расправљали на тим састанцима Оперативног штаба? Знате, питам Вас, мало ми је ипак нејасно то је предратно, ратно стање, да кажем, први пут се формирају ти, јел тако, Оперативни штабови, Ви сте члан Оперативног штаба, присуствујете састанцима а не можете ничега да се сетите о чему сте говорили, о чему сте расправљали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па оно што је мене интересовало, расправљали смо о пунктовима, о претресима, о проласку војске кроз град до, тако тим. Не знам, покушавам да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сачињавали неке оперативне планове?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па колико је мени познато смо сачинили оперативни план, али ја сам сачинио у смислу безбедности саобраћаја и контроле возила и лица која су улазила и тако, али он се изузев ово што је било запречавање и пунктови који су формиран и малтене да се скоро свако возило зауставља и тако, појачана контрола заустављања, легитимисање лица, претрес возила и тога, колико је мени познато ништа друго није било, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте присуствовали неком састанку Кризног штаба као члан Оперативног штаба Станице јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Кризног штаба Општине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, једном јесам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када је то било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: А то је било пре 15.маја, пре овог што се десило, и тад је војска кад је пролазила и начелник није могао ићи, онда је рекао да ја идем тамо, обзиром да је та тема била везана за пролазак војске кроз град и пунктове и на том Кризном штабу било, мислим да је Жилић, онај Мухамед, Мехмед, Мухамед, је предложио да се војска оставља и да се узме оружје, да се та војска која пролази, не знам да ли је ишла из Хрватске, већ одакле и да се претресају, у смислу. Ја сам одбио то, ја сам реко да то нећу да радим, да ће то произвести инцидент и то може доћи до већих проблема, и није, одустало се од тога, тако да то нисмо више ни, нико га није, војска је пролазила како је пролазила и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, пошто сте били вероватно, јесте ли обилазили терен као командир саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли обилазили ове станице ратне које су формиране, командире, јесте ли имали контакте, јесте ли одржавали састанке са њима?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам углавном обилазио пунктове, е сад да кажем, ја сам водио саобраћајну ту службу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е у том обилажењу пунктова, да ли сте имали прилике да видите неке ровове?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ровове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на путевима?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ровови су били поред пунктова колико је мени познато, ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред пунктова?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када су ровови ту постојали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико се сећам, кажем, нисам сигуран 100%, али колико се сећам да је било, чисто и, мислим да су биле оне вреће у смислу, то из безбедносних разлога, ако неко из возила, не зна се кога се зауставља и тако, и шта може да се деси. Колико је било пре тога, пре 15?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, први пут када сте Ви запазили те ровове. Ево неки оријентир нека Вам буде та одлука о извлачењу јединице ЈНА из касарне, па онда та наредба која је уследила, да ли је пре тога, или после тога? Да ли су значи ровови били постављени пре или после тога.

Покушавам да Вам дам неке параметре како и на основу којих да се пристетите. Неки оријентир?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, али мислим да је то после ове, после 29., то кад сте Ви рекли тај датум, мислим да је то тада било, тад су, кад се, запречавање, да је рађено запречавање на пунктовима, кад су постављени ти, средства за запречавање тако да кажем, да су тада, мислим да су тада и копани ровови и постављене оне вреће, у смислу заштите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, то би било после 29?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим, али кажем, заиста не могу, мало ми је, верујте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате конкретно Мехо Бајрић, шта је говорио о том изласку јединице ЈНА из Тузле. Како треба поступати, конкретно Вама, као командиру саобраћајне полиције, да ли је Вама нешто посебно било наложено како поступати? Знам, Ви кажете да нисте знали који је то датум био, то стоји, али да ли сте имали неки налог у том смислу како треба поступати приликом изласка војске из касарне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакав посебан налог?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Никакав посебан налог, радили смо нормално, држали пунктове, једно време са војском после тога војска се повукла, ми смо држали сами и ништа посебно, нисмо ни знали, кажем Вам нисам ни знао кад ће војска да изађе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли носили неку униформу у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, маскирну униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Маскирну. А резервисти?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Резервисти су носили, ја мислим ону резервну, било је ту, па по тим станицама било је и у цивилу неких који нису имали никакву униформу, није било униформе за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Илија Јуришић да ли је носио униформу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да није, ја мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био строго у цивилу или је имао неки детаљ?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да је он у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно чега се сећате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја колико се сећам да је био у цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неког састанка Оперативног штаба а да је био присутан Илија Јуришић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па заиста не знам, кажем Вам било је петнаестак људи и више на тим састанцима, мислим оно баш да запазим конкретно. Знам да је био члан, то знам, а да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Заиста не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. 14.маја '92.године, Ви сте када примили дежурство?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да је то било увече у седам, тако, у седам или у осам, знам да сам ноћ био целу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, долазите у ту посебну просторију, како Ви кажете, преко пута начелникове канцеларије?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је са Вама у тој просторији? Само да ли сам добро регистровала, рекли сте у вечерњим сатима, јесте ли рекли које време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па седам, осам, ја мислим да је то од осам увече, или од седам до седам, не знам тачно, верованто је од седам увече до седам ујутру, или од осам увече до осам ујутру, не знам тачно. Па ја не знам ко је тада био, али они су сви после оду, ја останем сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не кад долазите, кога замењујете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам, разумете, ја бих вероватно то регистровао да сам знао да ће се десити нешто, али пошто је то било смена, тих стално долазим-одлазим, мењам једнога, другога, трећег и не могу да се сетим заиста кога сам сменио. Разумете, јер једноставно то је био сваки дан као и сваки други дан раније пре тога која је била, овај, смена дежурства, тако да, мислим оно, сада не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је правило било да сами дежурате, кад кажем ви, уопште ко је дежурао, да ли је правило да човек сам дежура и да сам буде у тој дежурној служби или је још неко требао да дежура са њим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није нико више, него обично оно преко дана буде неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је то увек било тако, за све то време док сте Ви дежурали, дакле говорим само за тај период. Да ли сте Ви били одређени и још неко са Вама дежура, или искључиво Ви сами, кад је дошло време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја, само ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви знали, кад сте имали сазнање да треба да дежурате. Да ли је направљен неки распоред?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Распоред је, па распоред је направљен раније, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи раније?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да се то, нисам сигуран, мислим на недељном нивоу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На недељном нивоу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим. Мислим то су детаљи које нисам једноставно, било је давно и није ми то урезано у памћење оно, баш дал је то био недељни или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако кажите, све што сматрате да Вам није остало у сећању, ја Вас питам, а Ви ћете рећи само оно чега се сећате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опишите нам ту просторију у којој Ви дежурате. Шта се у тој просторији налази, која су средства везе, да ли водите неке књиге дежурне, дневник догађаја да ли се води неки? Дакле прво нам опишите ту просторију?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па та просторија је била можда дугачка једно 5 метара, ширине можда једно, уска је била колико се ја сећам, можда једно 2,5 метра, не знам тачно али била је дугачка и доста уска, узана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је ту било смештено?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Био је телефон, сто, да ли је била столица, плакар неки, али ми смо углавном, не знам да ли је била станица, углавном смо ми имали своје станице ручне, мислим да је била станица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали радио станицу, моторолу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да моторолу. Да ја и он смо дужили имали своју ручну моторолу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред фиксне станице, ако сам Вас разумела, да ли је била фиксна станица у тој дежурној просторији, телефон?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Телефон је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је још било од средстава веза?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да није било, да су све информације долазиле телефоном, јер станица иде до станица и шта ја знам, а они телефоном зову кад нешто треба, то није као директно оперативно него имају командири станице имају руководиоци нижи који касније зову телефоном и кажу шта треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојао телевизор у тој просторији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Колико је мени познато тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад, тог 14-ог кад сте Ви дошли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви долазите у дежурну просторију. Да ли се информисете од некога, да ли Вам неко говори шта се претходно десило или се није ништа десило, да ли имате неке књиге да погледате? Да ли је нешто забележено?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, него чисто неко пренесе шта је било, није био неки проблем, углавном колико се сећам тада није било никаквих проблема. Ту је само дежурство се сводило кад неко од руководиоца станица зове и тражи неку инструкцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која сте Ви овлашћења имали у том моменту када сте дежурни? Шта сте Ви могли да предузмете? Како се састоји то Ваше дежурство? Опишите нам шта се ту ради, шта треба да предузмете, која су Ваша била овлашћења и ко је Вама био непосредно надређени, јел' Мехо Бајрић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мехо Бајрић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која су Ваша овлашћења у време док дежурате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па моја овлашћења су она исто значи кад неко зове и тражи неку инструкцију да ли га привести, ухапсити или не знам ни ја шта урадити, неку меру ја то тако ја дам инструкције. Е сада кад је нешто а није се десило колико је мени познато неки проблем значајнији онда се зове начелник, мислим кад нешто. Нисмо ми могли све да одлучимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава ако не можете да добијете начелника?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па није се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта у тој ситуацији? Пазите, ратно стање кажете, психоза посебна, нешто се дешава у граду?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Звали смо општину. Ја сам једанпут звао рецимо Сеада Авдића. Кад је било десило се на Горњој Тузли кад је било, било је пуцање, дошла је «патриотска лига» тако ми је један полицајац који је дошао ту где сам ја дежурао и рекао ми је као дошла је «патриотска лига» нас истерају полицајце да запуцамо горе према српској страни, после ови пуцају на нас, а они се повуку и онда сам ја звао Сеада Авдића и рекао му то да се то дешава, да се појавила та «патриотска лига» која је дошла, неће у полицију и која прави такве инциденте да може да се прошире ти проблеми,

да се стишавају и да се проширују и он ми је рекао само «па шта ако је патриотска лиига».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је то било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је било после 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После 15-ог?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. То је било после 15. и онда сам ја рекао овом полицајцу Мусић Нецаду, чуо сам да је после погинуо и још један полицајац и ја сам рекао идите кући, немојте више, идите кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је била та «Патриотска лига», шта је представљала?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је паравојна нека, не знам ни ја, формација муслиманска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била и пре 15-ог?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, била је и пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они били да ли се знало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Они су били прво у Тузли па смо ми њих протерали и они су отишли за Живиницу доле, мислим за Живиницу, јер ми смо договорили се на нивоу Станице јавне безбедности да свака паравојна формација која буде, није битно које је нације, да не може да буде у Тузли. Тузла је била, ми смо носили у почетку грб града Тузле јер нисмо хтели да се сврстамо ни на једну, ни на другу, ни на трећу страну, хтели смо да Тузла остане мултинационална, чак је било колико је мени познато и преговора, неких разговора око екстериторијалности Тузле, да Тузла буде неко ко неће се мешати у то и после се то променило и онда су наредили да ставимо овај знак са љиљаном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли у дежурну службу да ли сте погледали уопште да ли постоје те књиге дневних догађаја?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па колико ми је познато не, јер нема ту, није ту било пуно догађаја и све се информише овако усмено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво усмено?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, мислим да нисмо ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никаква књига није била, рецимо типа да се заводи нека информација, нека обавест са тих ратних станица да неко зове па да Ви то заведете, ипак имате увида у то шта се десило пре Вашег дежурства?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то углавном ти догађаји углавном имају по станицама тих који зову, јер прво се они зову, нико не зове директно с терена дежурног Оперативног штаба него зове надлежну станицу па неко од

шефова у тој надлежној станици зове оперативног дежурног у станици јавне безбедности. Можда јесте вођено али ја не знам, не могу да се сетим да сам било шта ја нешто писао што је важно да би запамтио неки догађај да сам записао, али могуће да се водило а да се написало да није било никаквих проблема. Мислим рачунамо на проблеме свакодневне који се дешавају то се води по станицама милиције, него нешто што је значајно, значајније што превазилази оквире једне станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су постојале неке шифре, да ли су ратне станице имале неке шифре, па рецимо радио везом се јављају па каже шифра та и та, да ли је постојало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да сте Ви имали неку шифру?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја јесам имао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је то била?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не могу се сетити, «прењ», верујте ми не могу се сетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни Ваше шифре да се сетите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не, нисам питао, нема никаквог разлога али заиста не знам. Мислим да је било «прењ», сад да ли је 20 или није не знам, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како проводите тај дан ту, ту ноћ? Да ли се нешто десило? Мирно је све било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа кажем Вам, било је потпуно мирно, малтене није ме нико ни звао нити је било икакве пуцњаве, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете колико по 12 сати, колико сте дежурали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да је 12, мислим да је од 7 до 7 ујутру, или кажем од 8 до 8 ујутру, тако мислим да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко долази да Вас ту замени?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам. Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Кажем Вам то је изгледао као и сваки други дан и оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико би то било кажете негде у подневним сатима колико се сећате да сте пошли код пријатеља јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. Не, ујутру сам ја одмах после дежурства. Он станује у Букињу, то је једно место, има неку продавницу,

отишли смо код њега попили кафу, пиће, попричали чисто онако `ајде пред спавање, рекох `ајде спаваћу цео дан и нисам журио оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где се налази Ваш стан?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па тад сам ја био растављен, мој стан на Ступинама, није мој стан. Ја сам имао стан али сам се растао па сам оставио супрузи и детету стан тај који сам ја добио од МУП-а, а становао сам код једног пријатеља који је био у иностранству дао ми је стан на Ступинама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу, ако можете мало да нас оријентишете, у односу на МУП или у односу на болницу, на касарну или тако те неке важније објекте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је близу Хотела «Тузла», а то је не знам од МУП-а можда да ли има 500 метара, то је веома близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На 500 метара од МУП-а?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: 500 метара, километар тако, није далеко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад Вас је пријатељ обавестио да се дешава нешто, да је рат у Тузли, кога сте Ви звали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам звао у дежурну, не знам ко се јавио, опет не могу да се сетим ко се јавио и рекао ми је као да излази војска био је неки инцидент, али биће то све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се ко се јавио?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не. Верујте да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ће Вам значити да Вас подсетим 23. марта 1998. године када сте били саслушани рекли сте да Вам се јавио Илија Јуришић који се налазио у Оперативном штабу и на дежурству?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће да је био и он, али ја не могу да се сетим сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад у овом моменту не можете да се сетите, али да ли је могуће ово пошто сте тако изјавили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће је било ко да буде дежурни. Заиста стварно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је тачно ово што сте изјавили код судије? Ако се сад не сећате можда је нека временска дистанца учинила своје, али да ли је то тачно што сте изјавили код истражног судије?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да се јавио Илија Јуришић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће да се јавио, али заиста не могу да ја, поготово након 16 година да се ја сетим да ли је баш био Илија, а не сетим се сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам да ли је тачан овај исказ који сте дали код истражног судије? Да ли остајете при томе што сте рекли ако сад не можете да се сетите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Тачан је исказ изузев оног дела што сам рекао за запречавање и оно минирање и сад ово ја заиста не могу да се сетим да сам рекао то. Можда сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја морам опет да Вам поставим питање. Схватам да не можете да се сетите да сте то изјавили, али у том моменту када сте давали исказ да ли је то било тачно што сте рекли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам како мислите да ли је тачно, ја све што кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте истину рекли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам рекао истину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли рекли истину тада кад сте били саслушани?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам рекао истину, али заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је вама речено, не сећате се имена разумем сада.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не сећам се, могуће да је био, али не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно, али ја Вас питам пошто стоји тај исказ у нашим списима зато Вас питам да ли је то било тачно што сте изјавили? Добро, и речено Вам је да је био неки инцидент, је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да као је био неки инцидент али да ће то бити све у реду, да то није ништа, ништа значајно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, прво имате информацију рат је у Тузли, а после добијете информацију од дежурног у Станици јавне безбедности инцидент?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ово што је рекао рат, то је мој пријатељ који нема везе са МУП-ом, мислим оно човек који је грађанин и за њега ко зна из какве он информације добио и од кога је добио информације и тако је мени пренео. Можда је мало драматизовао, ја заиста не знам, сад ме је пробудио и онда сам ја назвао да видим о чему се ради и онда су ми тамо рекли да је био инцидент али да није ништа страшно и да ће бити све у реду, да војска излази из града.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте кажете одмах после тога отишли у Станицу јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где одлазите? Кога све затичете осим овог што сте рекли да сте Мухамеда Бркића видели, је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па Мухамеда Бркића јесте, и он ми је рекао да војска излази из града и да треба да иде на Озрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, где Ви одлазите, у коју просторију Ви одлазите? То би било кад, у које време кад сте Ви отишли у Станицу јавне безбедности, поподнева, кад?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Тако нешто. Можда после 12 ,не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После дванаест, један, два?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знате то је шок, шокиран ја нисам ни гледао сат, обучем униформу идем тамо да видим шта је о чему се ради и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро где бисте отишли, где бисте отишли, у коју просторију, код кога? Шта мислим логично питање.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ишао сам у штаб тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У штаб? Кога тражите у штабу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам никога тражио, ја сам ту радио и онда сам било кога кога сретнем да га питам шта је. Разумете мислим оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И једино са ким сте Ви разговарали је Мухамед Бркић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте и са њим сам и кренуо после, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли свраћате у дежурну просторију?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам, можда сам ја и свратио у дежурну, а можда сам и ту Бркића срео, али тај детаљ шта ја знам након толико година ја се сећам оних важнијих детаља и то. Да ли сам га срео овде или онде то ми није ни било важно, него шта ће се десити, човек размишља шта предузети и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад кад сте дошли да ли, не можете да се сетите где сте били, сећате се Мухамеда Бркића, да ли се сећате јесте ли видели Илију Јуришића тад кад сте дошли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Цувај Златан?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знам. Он је био оперативац у ДБ-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте њега видели?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда је био и он. Могуће да је био он, али верујте да не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али ја покушавам ако могу да Вам чисто памћење мало освежим, а Ви ћете рећи оно чега се сећате сигурно.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Много догађаја, много дана, много временски, заиста не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И ко Вам каже да обиђете те ратне станице, Мухамед Бркић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није мени нико рекао да обиђем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Него сам предложио ја њему, а он ми је, ја сам га питао шта је, о чему се ради ово неки инцидент, па као нешто је било кренула је војска, па је био неки проблем, а и војска треба каже да иде за Озрен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте рекли али Ви тад кад сте дали изјаву Ви сте рекли «да ме је Мухамед Бркић позвао да заједно обиђемо све успутне станице милиције»?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да је то да сам ја њему предложио, али то није ни битно сада. Ја мислим за мене није битно. Да ли сам ја њему или он мени предложио, али ја мислим да сам ја њему предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:Ево, тако сте то изјавили.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће да је тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас је он позвао да обиђете и да саопштиме о напред наведеним и упозоримо и да са своје стране не дозволе да дође до пуцњаве или било каквог другог инцидента.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће да сам тако а ја мислим, могуће да и он мене, али ја мислим да сам ја њему предложио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте Ви изјавили, ја Ваш исказ читам.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега немојте упадати. И којим колима сте кренули кажете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па «голфом» службеним, овим који сам ја возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим путем ви идете, дакле из Станице јавне безбедности, из зграде МУП-а, којим путем крећете са Мухамедом Бркићем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да смо кренули, пошто је прва станица кад се прође Брчанска Малта – Мосник, да смо кренули прво до, не Ши село, Ши село мислим да је тамо било, да смо ту свратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Брчанске Малте где? Од раскрснице Брчанске Малте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Према Јужним булеваром да. Да је то било у Ши селу чини ми, се ако ме добро сећање служи, па онда смо ишли Мосник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад? Да ли комуницирате са тим командирима станица? Да ли уопште нешто вас извештавају?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, ја не знам ко су тада били, углавном су то били резервисти, рекли смо треба војска да прође да изађе да иду на Озрен, упозорите обзиром да ту има и резервног састава и свако је ту дошао и од добровољаца да неко случајно не пуца или да се некога не испровоцира неку ситуацију, инцидент јер један метак ако се опали ту више нема контроле, то више не можете нико зауставити. У том смислу смо, мислим не могу тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је пуцања било у том моменту? Да ли сте уопште чули неке пуцњеве тад кад сте ишли у обилазак?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Ја сам био у колима кажем вам и нисам чуо пуцњеве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту сте Ви чули да је обијен војни магацин?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па кад сам био негде око Шићког Брода. Сад ја не знам колико је то било сати. Сећам се да смо се вратили кад смо били близу Шићког Брода да нисмо обишли станицу Шићки Брод него да смо се вратили да видимо о чему се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви крећете са Мухамедом Бркићем? Ви кад сте саобраћајни, је ли тако, Ви сте командир саобраћајне полиције? У ком својству Ви крећете? Зашто крећете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па у смислу да обиђемо станице, да их упозоримо, претпостављам да може да дође до неких проблема јер знам да је било у Сарајеву и чисто сам онако рекао «ајмо Бркићу да обиђемо, ту има и резервног састава, има добровољаца» или он мени, како Ви кажете, ја заиста не знам, ја мислим да сам ја њему то предложио и да смо чисто оно превентивно, ништа, никакав посебан није други разлог изузев превентивно да се упозори у станицама, тим резервним ратним станицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви саопштавате након што сте чули да је обијен војни магацин у Козловцу? Шта, јесте ли Ви нешто било шта саопштили преко те радио везе?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да нисам ништа, нисам ни знао кога да зовем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На путу према Козловцу, Ви идете према Козловцу, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идете. На путу према Козловцу да ли негде свраћате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Свраћамо у тај мали објекат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко држи тај објекат и шта се ту налазило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја нисам ни знао до тада, ја мислим да је то исто ту било оружје резервног састава војске, али ја знам на Козловцу да су магацини а за ту, ту је кућа нека практично, нисам ни знао да је ту. Ми смо наишли ту, ми смо ишли на Козловац, а то је поред пута од сквера с десне стране ту има нека кућа па сам видео и ту људи окупљени носе оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад какви су, који су ти људи, да ли су били униформисани?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Грађани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Грађани, цивили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Цивили да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Купе оружје?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте затекли Фарука Прцића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Фарука Прцића јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли после тога, ви продужавате, јел' тако, према Козлуку?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Пошто је неко рекао да је горе још већи проблем и шта ја знам и горе испред улаза срећем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тешића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не Тешића, него командира Специјалне јединице Расима Хацића. Мислим да је Хацић Расим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви долазите баш до магацина?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, баш до магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли улазили у магацин?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесам улазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога да ли сте дали неке инструкције? Видите народ носи оружје, ви сте полиција, како дозвољавате да се носи оружје?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Било је и полицајаца ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И нико ништа не реагује?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: До тада нису реаговали и после сам ја наредио да одузму оружје, у ствари да нареду грађанима да врате оружје, оставе ту у магацине, да затворе те магацине и да стану испред магацина и да не дозволе никоме да уђе и народ је они остали су ту они који су били ту, ови што су однели однели и они су затворили и остала је полиција ту испред магацина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога Ви кажете одлазите у Кризни штаб?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не одлазим у кризни. Да, да, мислим хтео сам да кажем о Кризном штабу у Општини, тамо да кажемо неком о чему се дешава, да је то неконтролисано изношење оружја и грађани који долазе ту ко зна ко су и шта су, може да произведе инцидент и да дође до проблема обзиром да је и војска наоружана и сада грађани који ако то није под контролом, где може неко по линији наређења, него грађанин свако може кад би имао оружје пушку и нешто, може да пуца, једноставно свакаквих лудака има, да им кажем за тај проблем, да им укажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли покушавате да ступите у контакт са Мехом Бајрићем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па мислим да не, да нисам. Не, не, с њим нисам зато што је био Бркић, он је био заменик и онда он је био у колима са мном и нисам звао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте покушали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: И отишли сте у касарну, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисмо отишли у касарну него смо отишли у Пашагину вилу тамо прво да тражимо председника Општине или неког из Извршног одбора или неког из Кризног штаба. Међутим, рекли су нам тамо да тамо нема никога, да нису они ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објаснили сте то на почетку. Рекли сте Пашагина вила где се налази, опет у односу, дајте нам неке смернице, у односу на МУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је негде тамо ја мислим према Моснику негде тамо тај део ја колико се сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је удаљен?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Од Козловца?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од, ајмо од Козловца?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па удаљено је пар километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се налази у центру града?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пашагина вила?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, мислим да је то, ја нисам ни знао где је то. Мени је Бркић говорио лево, десно, тамо. Ја мислим да је то негде око Мосника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате где је та Пашагина вила?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли живели у Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И рођени у Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја јесам рођен али сам студирао овде у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да знам, видим из података.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, нисам знао, није ми било потребе да знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли можете да нам дате смернице пошто кажете ишли сте лево, десно, ту кад сте дошли до Пашагине виле где се налази у односу на Пашагину вилу МУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па у односу на МУП то није далеко. Ми нисмо ишли из МУП-а ми смо ишли са Козловца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У односу на МУП, оставите Козловац, у односу на МУП кажете није далеко, шта би то значило где је Пашагина вила у односу на МУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па Пашагина вила можда је километар од МУП-а, можда није ни толико, колико се ја сећам, али кажем Вам да нисам знао тада у то време где је Пашагина вила, него ми је Бркић говорио идемо тамо, ту се налази ту, иди овуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога када сте дошли у касарну, да ли сте се конкретно јавили неком осим Тешића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видели сте Тешића? Да ли случајно сте наишли на њега или директно тражите Тешића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Случајно сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам он говори? Какав разговор водите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам рекао «где си Тешо, шта има, како си?» Он ми каже «пусти ме у Божију матер, нисам спавао целу ноћ. Што ниси спавао? Па као било је проблема, као мало је фалило да се не побијемо.» Рекох «што, шта се десило»? Па као ови резервисти, било је ту и пијаних и свашта, било је ту разговора, једни хоће да иду на Озрен, то је супротан правац а ова активна војска хоће да иде према Србији или према Бијељини, немам појма о том и ту је дошло до сукоба између њих. Тако ми је он пренео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите да ли је било ту неког да кажем ето таквог неког стања?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не, па то је далеко ја сам на капији, ја нисам ни ушао. Ја нисам малтене ни ушао, то је на самој капији касарне. Ја нисам ни улазио у касарну тамо даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту доња ова капија јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Главна капија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Главна капија?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, колико затичете ту војника, отприлике да ли можете да кажете и шта затичете осим војника?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то нисам ни видео нешто војника, само возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које је то време било, отприлике нам реците?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то, ајде рецимо мислим оно био је дан, можда пет сати, не знам. Заиста не могу да се оријентишем, знам од отприлике тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште водите разговор са Тешићем или било са ким, да ли сте чули да је војна колона прва кренула и да је била враћена? Да ли имате тако неко сазнање?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам ја ни причао са Тешићем о томе зато што сам добио информацију ту коју сам добио у МУП-у и сад ме интересовало даље шта се десило али сад је проблем горе био то оружје, сад треба војска кренути, после сам видео две колоне, размишљам како ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте молим Вас. Ја Вас питам да ли сте тад у том моменту када сте отишли у касарну чули, пошто сте свраћали и можда отворена радио веза, јел' тако ту имате отворену радио станицу, отворена веза?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Отворена између, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви чујете да се колона враћа, да неко враћа колону?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ма то је било док сам ја спавао, то је било док сам ја спавао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли чујете да ли је неко причао о томе?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, па нисам никога ни срео, само сам срео Тешића ту и с њим сам причао и одмах је после тога колона кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете две колоне су биле. Како су биле те колоне формиране, који су то правци, да ли постоји још неки излаз из касарне.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Постоји и други излаз горе даље у Скојевској има главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете то да видите са те капије? Да ли видите тај други излаз?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не види се, то је даље горе можда 500 метара - километар, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те две колоне како би изгледало, како су оне стапају у једну? Колико је, да ли је било возила испред? Како је формирана колона, мало то стање које сте затекли то нам појасните?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па једна колона је видео сам да је део возила окренут према главној капији, а други део је окренут горе дуж према том споредном излазу. Није ми логично да буде две колоне, једна чеко ова окренута а зачеље што би требало да буде возило иза возила и због тога сам ја видео да ће су ту две колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то возила била, да ли Вам је остало у сећању отприлике?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам војна возила, сва возила која су ту. Мислим оно нисам загледао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте ту на капији, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На капији да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До капије, још није колона кренула?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није још кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је на челу те колоне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На челу колоне ја нисам видео, али знам да је била патрола, да је био овај Ивковић Илија и чуо, али то сам чуо ја је нисам видео у ствари чуо сам се преко станице са њим то и да је Јасмин Имамовић, он је био тад секретар Општине и да је он био заједно са њим у колима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви сад њима прилазите? Дошли сте у касарну.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ја њих нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте чули, у ком моменту чујете да су они ту?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па можда чак кад је колона кренула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте покушали да ступите ни у контакт да видите да ли евентуално даље нешто треба да се предузме?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте се ни информисали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја нисам, нисам ја ни размишљао да ћу уопште бити у тој колони, разумете ја сам чисто отишао да видим о чему се ради и пошто сам схватио да ће бити две колоне, онда сам предложио Бркићу да ми уклопимо се између те две колоне. Значи, нисам уопште размишљао да ћу ја да пратим колону и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви и Бркић сте у возилу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: И Бркић и ја смо у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прикључили овој колони?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте у возилу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је возило које сте рекли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: «Голф».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Голф»?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које боје?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Плаве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то полицијско возило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Полицијско возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таблице полицијске?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви дакле, како видите да се те колоне стапају? Крећете, јер први део колоне је кренуло, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Први део колоне је кренуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је ту било отприлике војске коју Ви видите? По некој Вашој процени колико је било војника? Колико је било возила?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, мислим онако кажем Вам то уопште непоуздано, заиста мислим нисам обраћао пажњу, војска излази, како да саставимо те колоне, не знам заиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете отприлике да кажете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је возила било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Било је доста возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни то не можете отприлике да кажете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било санитарских возила? Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, можда је било санитарских возила у том другом делу колоне коју, јер други део колоне је био паркиран горе према споредном излазу, ја то горе нисам ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас само питам оно што сте видели, чега се сећате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Али нисам видео ја, колико се сећам нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не инсистирам наравно, само на ономе шта сте Ви видели и чега се сећате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јер ја колико се сећам нисам видео ниједно возило санитарско.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И реците шта је то одлучило да се Ви прикључите тој колони?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зато што је логично кад иде колона да једна патрола иде на челу колоне, а друга да иде на зачељу. Пошто сада има две колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ви нисте патрола, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте командир саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте, ја сам командир Саобраћајне полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд сад да Ви останете ту у колони?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зато што сам проценио да на челу ове друге колоне неће бити нико. Разумете? Нити на зачељу ове прве горе неће нико од полиције да буде и те две колоне логично треба да се споје, да иду као једна колона а не да иду две колоне и само из тих разлога сам ја ушао у ту колону на зачеље пошто сам видео да је остао овај део колоне која ће ићи на споредни излаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је на зачеље прве колоне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На зачеље прве колоне, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како је? Колико је то било тачно сати да ли се сећате кад је кренула колона?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па био је још дан, био је још дан. Рецимо можда пет сати, не знам. Ја могу само онако оријентационо да вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Први део колоне кажете пролази несметано, јел' тако Скојевском улицом?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Скојевском и скреће лево на Брчанску Малту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ми реците овако, где сте Ви седели, ко је возио?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам возио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте возили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад имате преглед, јел' тако, испред себе? Реците да ли примећујете нешто необично на путу Скојевском улицом где пролазите? Да ли сте приметили нешто?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте приметили неке отворене прозоре? Да ли сте приметили неке пушчане цеви? Да ли сте приметили наоружану војску, униформисана лица?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никога нисте видели?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно је било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда сам видео понекога али ја нисам ништа што би мени било нешто изазвало неку ситуацију која није нормална, мислим није нормална да је нешто чудна ето тако. Нисам ништа регистровао кажем вам. Можда је био понеки полицајац и тако као што је уобичајено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту приметили неко оклопно возило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли до Брчанске Малте и скренули је ли тако, Ви сте одлучили да се вратите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам се ја вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Одлучио, него кад је запуцало онда смо се склонили иза куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били, докле сте рекли да сте дошли кад је запуцало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па једно 500 метара, километар од Брчанске Малте горе према Бијељини, ту сам се затекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од Брчанске Малте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Од Брчанске Малте, значи ја сам прошао то место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покушајте да нам опишете како је изгледала та пуцњава? Дакле, у првом моменту да ли је то било појединачна пуцњава?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Појединачна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Појединачна? Колико Ви чујете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па неколико метака, неколико метака. Није то била јака пуцњава кажем вам, чује се оно појединачно, по неки метак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради војска, Ви сте ту на зачељу колоне, имате прилике јел' тако да видите испред вас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа. Ови што иду испред нас иду нормално, ништа не ради се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Након тих пуцњева?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па они су отишли а ми смо пошто је почела пуцњава, чуо сам јачу пуцњаву. Значи, видео сам да се то дешава много јача него то што је било онда сам схватио да је ту дошло до сукоба и онда сада реко колона која иде иза мене јер још возила која ће доћи, може реко да пуца у нас. Ми смо у колима на нишану ту, откуд ја знам шта може да се деси и онда сам решио да десно један путић и да побегнемо иза једне куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти појединачни пуцњеви које Ви чујете, да ли можете да лоцирате с које то баш стране се чују ти пуцњеви и на које удаљености, ако можете да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам, могу само да је оцена да је то било негде иза мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иза Вас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, то знам, тако могу, некако сам оценио да је то било иза мене, а где је одакле тачно то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из ког оружја чујете те појединачне пуцњеве?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам, мислим да је то из пушке, али мислим оно колико сам могао да се то оцени ја из којег је оружја. Мислим, ја сам чуо пуцњеве, неколико пуцњева, а из ког је оружја заиста не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад нам опишите тад кад чујете те појединачне пуцњеве да ли, чули сте преко радио станица јел' тако да неко позива штаб?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да ли препознајете нечији глас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Никад нисам сазнао ко је тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то кажете да нико није ни одговарао, да је било је ли тако прошло пар секунди.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте то нико није одговарао, једанпут, два пута а можда и три пута, не знам сада тачно, али знам да је постојао један временски размак јер оно баш мени је чудно зашто нико не одговара, нешто не каже или ово радите или повуците, мислим нико ништа није и због тога ми је то. Знам да је поново тај звао и да поново нико није реаговао и тек можда након треће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се не понављамо. Реците сад то кад сте чули да је, препознали сте глас Илије Јуришића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па мени се чини да је да његов то, чини ми се његов глас, његов глас да, мислим мало специфичан глас има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он је тада рекао, пренео наредбу на ватру одговорите ватром?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите у ком моменту је након те наредбе пренете настала пуцњава?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Непосредно после тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Ви то посматрате сад?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја ништа не посматрам, ја само чујем. Ја чујем пуцњаву пошто је то можда 500 метара одатле. Ја сам прошао то место. Ја једноставно сам иза, почела је пуцњава и ја сам још увек био у колони. Кад је почела јача та пуцњава онда сам схватио и онда сам побегао и мислио сам неко ће пуцати у нас и онда смо само чули, нисам ништа видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Направићемо једну паузу па ћемо наставити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ пауза у трајању од 20 минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дивковићу, јесте ли се мало освежили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо да наставимо?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дошли смо код ове страшне паљбе, како сте рекли, јел' тако, коју сте чули кад сте се повукли? Из ког оружја чујете ту паљбу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је била паљба са свих страна. После сам чуо да се ту запалила и муниција у камиону, експлозив и шта ја знам. То је једноставно оно као на фронту кад пуцају сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је то била паљба – појединачна, рафална, каква је била паљба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим оно паљба са свих страна али оно после почела је паљба, после сам чуо да се то и тако ми то и изгледа муниција запалила, то је било као да милион људи има ту. Тако је деловало мислим оно као да је на стотине људе пуцају и рафално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви ништа не видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само чујете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не. Само чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије сте рекли да је неко зољом гађао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то нисам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то не сећам се да сам рекао зољом да је неко пуцао, гађао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Оно када је почело пуцати то је било страшно, то је било као да има 3.000 војника, а после сам чуо да се запалила муниција која је била у камионима. То је неко зољом гађао и да је муниција па је зато то тако изгледало као да је страшно».

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, то сам чуо, ја не знам да ли је зољом гађано, можда сам рекао да сам чуо тако али ја не могу, како могу ја да оценим, ја нисам ту, можда сам километар одатле, да ли је зољом или није зољом гађано, нисам видео нити сам могао да оценим да ли је то. Ја сам то, можда сам рекао да сам чуо то тако али да сам видео и да сам оценио ја то сам не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците да ли је ту негде Дом за незбринуту делу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, ту је близу дом «Перић» тако некако се зове, не знам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад, у ком моменту Ви излазите из тог дела где сте били, где сте се повукли иза те куће?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте изашли из тог, да кажем неког склоништа?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Из резервне станице Славиновићи?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је било увече, шта је знам можда 8-9 сати, не знам ни ја тачно сада колико је било сати, али био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На којој удаљености од те станице је Дом за незбринуту децу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па рецимо једно 500 метара, можда тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време кад сте изашли да ли сте имали прилике да видите нека војна возила, неку војску? Шта се дешава, какво је стање, излазите из станице и какво стање затичете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ми смо ишли поред Јале доле, нисмо уопште ишли тим путем, враћали се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто сте ишли тим путем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па зато што ми је кад сам ја кренуо Бркић рекао не можемо да идемо доле пошто је то доле запречено, има возила запаљених и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је запречено?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам, ја сам после тек видео кад сам други пут долазио, ишао вратио се у МУП па док дошао горе тражим Уга онда сам видео возила изгорена, то неколико возила која су насред раскрснице потпуно изгорела и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд то Бркић зна?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам да ли се он чуо телефоном или како не знам. Ја кажем вам да сам био у Сепетарима, једно време горе кад су ови војници хтели да се предају. Можда је у међувремену то, ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код истражног судије Ви сте овако рекли: «Вратили смо се у Месну заједницу и после тога смо чули да може да се прође дуж Јале доле пошто је овај горе пут био миниран».

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то сам ја и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «И онда сам ја, ја рекох шта да чекамо ту ако сад крену одозго ми смо први на удару».

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сели сте у кола и упутили сте се према МУП-у?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, али не, ми нисмо ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад не говорите да је био пут миниран?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ја сам и рекао да је то грешка. После сам размишљао то није ни могуће да буде миниран пут јер сам ја прошао тим са колоном заједно, како је могуће. Ја сам и рекао да је то, вероватно сам ја то и у тој паници и тако у психози вероватно рекао да је запречен, закрчен, а ја сам то протумачио да је миниран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље понављате. Морам опет да Вам предочим, јасно ми је Ваше образложење, али даље сте поново на питање истражног судије «Реците ми уствари кад кажете пут је био миниран, горњи пут, рекли сте ишли сте доњим том пешачком страном а горњи пут је миниран»? кажете: «Па то је пут овај за Бијељину туда је прошла колона, а ја не знам да ли је после тај део разминиран или није, али ја говорим вам да кад смо хтели да се вратимо Бркић и ја, он каже не можемо тамо је минирано». Па Вас он даље пита: «Како зна да је минирано? Да ли Вам је то познато»? А Ви кажете: «Па он је био у Оперативном штабу». Сад кажете да одступате од тог дела исказа, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте то што сам размишљао како је могуће то, после тога, схватате ли. Ја нисам оно кад ме је истражни судија питао ја нисам више то, ја и сад кажем оно што једноставно сам доживео и што

знам. Немам разлога никаквог да лажем и ово и оно причам у том, тад сам то тако схватао како ми је он то рекао да је то минирано. Можда је он рекао запречено, а ја сам сматрао запречавање оно што знам из војске да је то минирано, али после сам кад сам изашао размишљао како је то могуће кад сам и ја био у тој колони, прошао сам тим путем како је могуће да је било минирано ако сам ја и Бркић прошли тим путем и онда сам размишљао због чега, како онда сам кад је сигурно рекао то мислећи да је то, једноставно се физички не може проћи зато што су била запаљена возила па да онда идемо Јалом, а не зато што је то минирано, због тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле, није тачно ни ово образложење зашто, откуд Бркић то зна, а Ви кажете да је био члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је виши. Па је не знам, он је у сваком случају више информација имао од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па знам, али он је заменик начелника, а ја сам члан који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми ово објасните. Ако је он заменик начелника, како онда Ви кажете сад Ви њему саветујете да кажете да кренете у обилазак тих станица? Ко је вама ту неки надређени?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам њему то предложио. Ми смо, он је, шта знам ја сам активан, он јесте заменик начелника али ја њему предложим ајмо да идемо, ако неће неће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте говорили оно код истражног судије да је он углавном је ћутао и да се ништа није изјашњавао.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је кад се то десило углавном ћутао да. Он се препао то био и углавном је ћутао. Он је мени још једино што је после предложио, то ми је предложио да се вратимо у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили, кад сте дошли у МУП, кога затичете, са ким разговарате о томе? Да ли сте уопште коментарисали, јер то је ипак догађај јел' тако који се догодио?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја кад сам се вратио, ја сам се вратио тамо били смо, свратио у начелникову канцеларију, ја сам видео њих неколико, угашено светло и они су полегали доле по поду. Оно кога се сећам био је једно војно лице које је некад било у војсци, не знам како се он презива па је прешао, не могу да се сетим његовог имена, он је раније радио у војсци па кад се то дешавало ово ратно стање у Босни он је прешао и мислим да је и он био члан Оперативног штаба или је једноставно био на услузи ту. Њега

сам видео и још неколико, али кажем вам било је угашено светло и онда ми је неко рекао да је та војска горе у што сам рекао у продавници намештаја и да је Уго Нонковић горе пошто сам га ја лично знао и контактирали смо везано за пунктове. Онда сам одмах отишао горе на Брчанску Малту са овим полицајцем Шабановићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште потражили Илију Јуришића пошто чујете његов глас да он преноси? Да ли уопште сте га погражили да чујете, да видите шта се то догодило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам тражио јер Илију нисам ни видео. Кажем, било је угашено светло и они су сви полегали по поду доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које би то време било? Које је то време? 15. кад Ви долазите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Увече можда, не знам, рецимо могуће отприлике 7, 8, 9 сати, ја не знам тачно сада, 8- 9 сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте Ви дошли, кад сте се вратили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, био је мрак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па чекајте да ли Ви као члан Оперативног штаба, командир Саобраћајне полиције препознајете глас Јуришића, чујете ту страшну пуцњаву како сте објаснили, долазите у МУП и не тражите да чујете, да дате неко образложење, да се информишете од стране Јуришића шта и како, каква он сазнања има, откуд да он пренесе ту наредбу како сте рекли да сте чули да је пренео? Мало ми је то нелогично ако сте дошли а да нисте га потражили да поразговарате са њим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па нисам. Кажем, одмах чим сам дошао тамо неко ми је рекао за Уга Новковића да идем горе. Ја сам отишао одмах горе на Брчанску Малту горе да разговарам са њим због предаје ових других војника. Ја нисам ту се задржао можда пола минута-минут, не знам колико. Дошао само видео и не знам ко, неко ми је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јасно ми је то. Ја Вас питам како је могуће да нисте Илију Јуришића тражили па чули сте његов глас чисто, били сте на терену, били сте на терену па да евентуално нешто да га?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам што бих њега тражио, мислим он иако је пренео не верујем да је то он, његово, мислим он издао такво наређење. Он се консултовао са неким, мислим Илија Јуришић исто као и што би могао бити дежурни не би могао да донесем такву одлуку. Ја сигурно не бих да сам дежурни, да сам ја био тада ја бих сигурно звао некога у општину или некога питао шта да се ради и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што је он члан Оперативног штаба као и Ви па у том неком односу да прокоментаришете.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Али вам кажем да све то је посебно стање. Замислите сви су препаднути били кад су полегали по поду, угашено светло, то су сви малтене тресу се. То је ситуација нека, није то, свако је у својим мислима, свако је залегао доле на под, свако се плаши. То је оно, мислим нема ни команде, ни организације, ни ништа, чисто се свако плашио за себе. Ето тако сам ја стекао утисак кад сам дошао. А Илију ја ту нисам ни видео кад сам се, кажем вам био је и мрак, угашена светла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се све то завршило, да ли сте уопште тих дана, не тог дана или касније, коментарисали нешто са Јуришићем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Са Јуришићем не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали након свега тога неки састанак?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Састанак да ли сам имао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, поводом тога неког, да ли је Оперативни штаб?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Био је један састанак на моју иницијативу, јер сам ја тражио кад се десило ово на Горњој Тузли ово што сам вам причао да ови полицајци који су дошли Мусић Џемал и још један који су рекли за «Патриотску лигу» и кад сам звао Извршни одбор и кад ми је Сеад Авдић рекао па шта ако је «Патриотска лига», онда сам ја тада рекао Милићевићу, знам да је Милићевић био дежурни пошто је мене смењивао, то је било неколико дана после тога 15-ог, да ако се чујем са начелником Мехом Бајрићем да тражи састанак Оперативног штаба јер ја више не желим да радим ту, обзиром да једноставно видим да ту може свашта да се деси а ја не желим нити с «Патриотском лигом» нити са овим хрватским неким паравојним формацијама нити са српским паравојним формацијама, ја сам мислио да ће то бити нешто то ипак неко од званичних органа да води реч, а не неки људи са стране и тако и због тога сам ја био очајан јер сам знао шта све може да се деси и тражио сам састанак Оперативног штаба на коме сам тражио да ме разреше, једноставно не желим више да радим ту. Онда је он мени Мехо Бајрић рекао знаш ти да се убија, коље, ово, оно и шта ја знам. Ја кажем не знам то за пропаганду и шта ја знам, ја само знам да се мени ово не допада и да ја једноставно нећу, јер они у Општини кад сам им рекао неће ништа и он је мени онда рекао добро ја ћу да разговарам са Бешлагићем, остани ту и шта ја знам и то тако прешло се преко тога и тад је било то за тај састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једини што имате сазнања?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, али после су то мало чим сам ја видео шта је то, дошло је ту до поларизације шта ја знам. Једни су, већ је један део српске полиције отишао, ови су се приклонили тамо, мени то није одговарало и више ме није ни интересовало нити сам имао састанке нити сам имао неких контаката ни са Мехом Бајрићем нити чисто оно само да прође време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили у МУП, јесте ли сами отишли или сте са Бркићем отишли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се вратили у МУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Вратио сам се са Бркићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Бркићем сте дошли у вечерњим сатима?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да и он је остао а ја сам са полицајцем Шабановићем овим је отишао на Брчанску Малту горе да потражим Уга Нонковића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто је Бркић остао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам, он је ионако био сав преплашен и кажем вам, цело време је и ћутао, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам је он говорио нешто о томе да би он требао евентуално да замени тог дежурног?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа Вам о томе није рекао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не. Није ми говорио него чисто као сада могу да крену одозго, ми смо ту, Славиновићи су први на удару, да ли је он мени то рекао или сам ја то у својој глави тако схватио, не могу сада да будем, углавном смо схватили и ја да треба да идемо да се вратимо доле, ипак је то безбедније него горе у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте данас на почетку Вашег исказа рекли да Вас је пријатељ звао око поднева, кад сте се пробудили, јел' тако, да Вас је он звао око поднева?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам се ја пробудио, он је мене пробудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је пробудио?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Телефоном, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поента је у овоме да је то било око поднева и да Вам је рекао да је рат у Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да ли је било око поднева ја не знам, ја тако мислим, а ја сам се пробудио нисам гледао на сат, чисто што ме је шокирала та вест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате зашто Вас питам? Зато што нико овде није рекао да је у то време, ајде ако Ви не можете да баш прецизно да кажете да ли је то око поднева, али да никакав рат у Тузли није био у то време него да је прва колона која је покушала да изађе из касарне била негде иза 14 часова нешто и да се вратила у 14,15?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви кад сте дошли у МУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја нисам ни гледао, ја вам кажем немам представу уопште колико је време, једноставно кад ме је шокирала вест да је се то десило. Да ли је то било 12, да ли је, ја кад сам се пробудио из сна мени се чинило нисам се наспавао да је то, нисам дуго спавао, а сад да ли је то два, вероватно је било два и тако, неко је то водио, ја сам то рекао чисто онако да је то било у току дана и да. Ја сам можда могао да легнем у 10 сати и знам кад ме је пробудио да нисам био наспаван и мислио сам да је то. Не знам тачно колико је сати, могуће да је два, можда три, можда један. Ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам предочити исказ опт. Илије Јуришића па да прокоментаришете. Он каже да је Оперативни штаб за подручје Општина Тузла формиран одлуком Председништва Скупштине општине 26. априла 1992. године. Да ли се сећате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Кризни штаб, па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он каже Оперативни штаб.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Станице јавне безбедности?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оперативни штаб, али говори одлуком Председништва Скупштине општине Тузла.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам за то. Начелник каже правим Оперативни штаб, у штабу ће бити тај и тај и то је то, али да ли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље оно што је исто битно. Оптужени каже да он није био члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја знам да је долазио ту. Да ли је био, вероватно постоји неки документ, да је долазио ту у МУП, да је био ангажован у смислу као резервни састав кажем вам ко што је био и Буда Николић ту, а да ли је он на папиру био члан Оперативног штаба, стварно ја мислим да јесте, али можда и није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја Вам кажем Јуришић је рекао да он није био члан Оперативног штаба. Он каже да то није била формацијска група, једноставно група која се нађе у једном тренутку која може да расправља о неком проблему, да даје своје сугестије и мишљења и каже да су ту групу звали из миља «Оперативна група» и да је то било више у жаргону, више у шали зато што су они стари оперативци.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Група резервиста који су били је ли?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о Оперативном штабу при Станици јавне безбедности, само о томе говоримо и он каже да није био члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам. Ја кажем да је долазио ту, да је био ту, да ли је био члан Оперативног штаба, заиста не знам. Мислим да ли је кад је неко формирао да ли га је ставио на списак или је он долазио ту био, углавном је био ту. Сада заиста не знам, те документе никада нисам видео документ неко да је, списак чланова Оперативног штаба, ја вам говорим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли Ви знате да ли је он имао неку командну функцију у то време, дакле у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Не, није имао никакву команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Ваше реакције ја морам да реагујем. Немојте тако реаговати. Ја се држим оптужнице, у оптужници стоји и у том смислу и постављам питања. Молим Вас, тако да апсолутно мислим да су Вам сувишне реакције без обзира што ништа нисте прокоментарисали али Вашим поступцима сте ми дали до знања.

Даље, оптужени Јуришић каже да је постојала књига и да се у дежурству водила нека књига, али он тај дан ништа није убележио јер сматрао је да нема потребе али да је постојала књига дежурства?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То сам објаснио, кажем могуће је, али никад ниједан догађај није био да сам ја то регистровао. Могуће за мога дежурства није било никаквих проблема и то чисто, али кажем да је неки догађај био важан да сам га ја уписао ја бих то регистровао, али могуће да је постојала. Ја не могу да искључим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У то време, дакле, тог дана Ви сте кажете, 14-ог дежурали у тој некој посебној просторији, а Јуришић каже да је дежурао у просторији начелника Станице јавне безбедности. Да ли Вам је то нешто познато? Да ли се то нешто променило?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па можда је то зато што је то у току дана, али у току ноћи, колико се ја сећам да сам то био у тој просторији малој, а можда у току дана кад је отворена и канцеларија и шта ја знам, можда је тамо било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас да ли сте нешто у том смислу имали неко сазнање или накнадно или?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, могуће, али ја Вам кажем зато што је ноћ па закључава, да ли закључава канцеларију или немам појма шта па се онда овамо, могуће то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је Божо Зорић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знам Божо Зорића био је мој заменик, у ствари он је био раније командир једно време пре него што сам ја дошао у МУП у станици два, па кад сам ја из грађанства дошао, пошто је Уредбом Владе БиХ требали су руководиоци да буду са високом стручном спремом, па није било, па су мене примили одмах за командира у станици два, он је тада био заменик мој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас зато што ако можете само да покушате да се сетите, Ви сте кажете целе ноћи дежурали па сте у јутарњим сатима 15-ог отишли, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је тад дежурао, па сам мислила чисто ако можете да се подсетите да ли је можда био Божо Зорић у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам ни да ли је он жив био тада, нисам сигуран, Божо Зорић. Можда јесте, али ја не знам. Знам да је умро, али не знам да ли је то тада било, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Јуришић каже да се дежурало на једно 8 сати, а Ви кажете на 12?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то закључујем зато што сам дошао, долазио увече 7, 8 и знам да ту није био само дежурни, не могу да се сетим ко је био, али чини ми се да је било људи и да се дежурало до ујутру. Значи, да је то по 8 сати ја би требао да дођем у 11, јел' тако, а мислим да није тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били у канцеларији начелника Станице јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислите уопште да ли сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад у то време, све мислимо на то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Пре дежурства? Не знам, не могу да кажем. Знам те неке детаље који су ми се фиксирани у главу, а ове пре тога то ми

једноставно био као сваки нормалан дан – да ли ћу некога видети, нећу видети, да ли сам видео овог, да ли је то био тај дан или неки други дан, заиста не могу после 16 година да се сетим верујте и да ли сам био ја претходно, ја сам ишао и улазио тамо, да ли је то био тај дан, није био тај дан, стварно не могу да се сетим с ове временске дистанце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да ли је било неких допунских места за дежурство?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Допунских места? У ком смислу допунских места?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуришић каже да је у канцеларији начелника био, ту у канцеларији начелника дежурао тада тог дана 15-ог од 14 часова, нешто пре 14 часова, али и да су била додатно уведена допунска дежурства. Да ли знате нешто о томе?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја бих Вас молио да онда предочите сведоку заиста оно што је Јуришић рекао. Он није рекао да је била уведена додата дежурства, Илија Јуришић је објашњавао систем дежурства у Станици јавне безбедности. То нису никаква додатна него редовна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Допунска сам ја рекла.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не допунска, дакле редовна дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после ћемо пронаћи и цитирати.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам за та додатна дежурства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате за то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда је било, али ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу Вам показати један снимак – излазак тузланске колоне па ћете прокоментарисати тај снимак да ли можете неке ближе информације да нам дате кад будете погледали тај ЦД.

Ја бих молила режију да нам прикаже ЦД број 3 «Излазак тузланске колоне». Да ли ме режија чује? Хоћете молим Вас да ступите у контакт са режијом. Идемо по реду. Да, ЦД број 3. Да ли можете чисто док не почне овај снимак да објасните кад се каже на ватру одговорите ватром, то кад чујете, чујете преко радио станице, а кажете да сте претходно чули појединачне неке пуцњеве. Шта то значи ко то пуца? Шта то значи за оног ко слуша? Ако тај који јавља преко радио станице да се пуца по објектима, по полицији, ко би ту требао да узврати онда на ту ватру? Да ли сви да

груну онако како је са свих страна се чула палба како Ви кажете да је било страшно, или како је то требало да изгледа?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Како треба да се схвати?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па сви који су били ту на вези. Ако неко каже на ватру одговори ватром то значи да су угрожени, да се пуца из колоне на полицајце који су поред и објекте и да треба да се одговори ватром тамо одакле се пуца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви схватили да ли је ту био неко угрожен, уопште кад сте излазили и то кад сте кренули нисте имали прилике да видите или јесте да је неко пуцао рецимо из те колоне? Да ли сте то имали прилике да видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ја сам вам рекао да ја сам био у зачељу, да је први део колоне прошао без икаквог проблема, никаквих проблема није било, ништа се није дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је најближа ратна станица до Брчанске Малте у том делу која је била?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да је била на Брчанској малти ту једна ратна станица али ја нисам никад био у њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте навраћали после тога ни обилазили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам никада. Ја сам само овај део ратне станице обишао од Ши села доле према Шићком брду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да сте Ви били дежурни у том моменту како бисте Ви поступили? Хипотетичко питање ето, пошто сте били дан пре тога дежурни.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Хипотетички ја бих прво звао председника Општине, Извршног одбора или неког члана, неко ко треба, не ја да одлучим о томе или начелника или некога у Општини тамо. То је одлука с једне стране да донесе човек такву одлуку, с једне стране ако не пренесе наредбу неку ако му је наредио а не пренесе ту наредбу одговараће тамо што није пренео наредбу јер су страдали овамо полицајци и не знам ни ја шта. Ако пренесе опет се суочава са ситуацијом ова која јесте. Што год се то уради то није добро, него мислим оно на моју срећу ја нисам био дежурни, а на несрећу Илије он је био. Разумете? Ја то тако гледам шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако би дошло до пуцања са свих страна, одакле сад тих људи? Ви кажете ништа нисте видели ни док сте пролазили први пут и кад сте ишли тамо?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја кажем да сам стекао утисак такав зато што се запалила муниција и запаљена су возила, то је било експлозива, граната, муниције, војска која је покупила, они нису све то јер вероватно видео сам да је остало горе али доста ствари су камионима тим били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате сазнања да је неко од полиције страдао?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да је неко од полиције страдао? Колико се ја сећам то је 14. на 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 15.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да није, не знам, не могу да се сетим, мислим да није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали прилике да видите неке посмртне плакате у кругу МУП-а?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Посмртне плакате? Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? Добро. Ја бих замолила режију да нам прикаже снимак «Тузланске колоне». Не то, ово треће доле, е то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молила бих Вас само тон да нам пустите. Који је ово део?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Овде је Брчанска Малта била, а ово је вероватно према јужној магистрали, претпостављам не могу да се оријентишем сад, оно пре је било на Брчанској Малти, јер је ово овај пут за Бијељину. Да, да, ово је Сењак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту не можете ништа, је ли тако да прокоментаришете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не могу да видим, само да су два возила кренула овамо ка јужној магистрали, војна. Да ли је то оно што сам ја причао да су неки кренули на Озрен, не знам ја стварно, због чега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих режију молила да нам прикаже ЦД број 4? И тон бих молила режија појачајте на максимално пошто се ништа не чује. Је ли ово лице наоружано видимо, је ли тако у овом делу снимка?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да. Овај овде има и ловачку пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ти људи, те униформе и то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, ја њих, то је полиција али ја не познајем, не знам их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где ту видите полицију, који је ово део?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па лево, ја мислим овај што гледа, као у полицијској униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е ови људи, где је то, који је то део, је ли можете да се оријентишете ако је икако могуће на овоме? Који је то део?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ово је, ја мислим да је то Сењак, ја мислим да је ово Скојевска, мислим да је ово излаз из Скојевска и скретање лево ту, а ово десно што је да то је Сењак, ја мислим.

АДВ. ЋОРЂЕ ДОЗЕТ: Је ли то Брчанска Малта?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Брчанска Малта, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли то ти, не шта је ово, ово што је као ове крстаче неке, не знам шта је то? Ово што је постављено неке дрвене?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то су јежеви ти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су јежеви?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да. Да, то је раскрсница на Брчанској Малти, овде је скретање лево према Бијељини. Да ево то би требало вероватно да будем Бркић и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То би било зачеље те прве колоне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Тако би требало. Не видим се одавде, али мислим ово да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово возило овде што видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У таквом возилу сте Ви били?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то било овако како су цираде биле спуштене?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па тако је било и које су спуштене и које нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ви сте причали код истражног судије о некој подвојености у војсци после овог 29. априла, о неком преласку старешине и тако у војсци, преласку старешина у МУП, односно у СУП?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да, биле су, дошао је, ја знам за двојицу, дошао је овај Шарић он је био у војној безбедности, не знам како је њему име и још један је дошао официр, напустио је војску и дошао је радио је при МУП-у мислим оно, али не знам његово име, заборавио сам али знам овај други да се зове Шарић.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, али пре овог догађаја?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Пре, пре догађаја.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А када су формиране ове станице, ратне станице, шта је у њима било од опреме у смислу радио станице, телефона, да ли неких специјалних телефона и тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То су биле месне заједнице, можда је био телефон. Радио станице нису фиксне биле, нико није монтирао то, можда ове ручне које су имали командири тих станица.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесу ли сви имали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам да ли су сви али претпостављам да је било довољно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Оно што сте Ви обилазили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не могу то да Вам кажем зато што у том тренутку кад смо били није било важно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А телефона да ли је било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па телефони свака месна заједница има.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Како сте успостављали везу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисмо ми сада дошли у месну заједницу или ратну станицу па сели па причали, па ово па оно.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не, него мислим како сте успостављали везу? Какву везу сте имали с тим ратним станицама из Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја уопште нисам успостављао везу ни са једном станицом ратне јединице, а кад сам био дежурни сви су звали телефоном. Онај ко треба да нешто пита онда зове телефоном или шеф смене, или командир.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Обичним везама?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Обичним везама, да.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Радио станице?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Радио станицу сам ја имао своју.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Не Ви, мислим те ратне станице да ли су имали сваки командир по једну, две или више?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па требало би да има, али не могу гарантовати да је сваки имао, али требало би да има.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Још да Вас питам у погледу измештања ове касарне и војске, јесте ли Ви знали капацитете касарне у смислу људства, опреме, наоружања? Полиција да ли је имала тих информација, је ли Оперативни штаб?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам да ли су они имали. Ја никад нисам право да вам кажем улазио унутра у касарну. Мени је било први пута да уђем у касарну и то са друге стране где су магацини тад кад се десило, када су обијени магацини и то.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли је био договор да се измести само људство или комплетна опрема и наоружање?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам чуо да је ту, ја не знам, али сам чуо само да је ту било преговора да су општинске власти хтеле да изађу без оружја а војска није хтела, ја сам то само чуо тако и да је ту било неких неслагања и шта ја знам у свему томе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Али пре овог догађаја у неким кућама да ли је било смештено оружје или?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У кућама?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да, што кажете затекли сте те цивиле како из куће ваде оружје?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није кућа, то је један магацин пре тих главних магацина на Козловцу, то је једна кућа, али да ли је он ту био стално као магацин, мислим да јесте само што не знам зашто је служило, ја сам први пут то видео ту и видео и видио сам да доста људи има доста оружја и само из те једне као кућа објекат.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И на крају какав је договор постигнут да војска излази, и људство и оружје и опрема или само људство?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам стварно какав је постигнут договор. Ја сам кажем вам после чуо да је преговори да су око тога да ли ће војска са оружјем или без оружја.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И какав је постигнут договор?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам како је постигнут, ја сам само пратио оно кренула колона, кренула, ја сам видео да имају и оружје, видео сам и оне војнике који су седели са оружјем. Шта је то договорено да остане, а шта да узму или да ли је договорено уопште, заиста не знам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А кад сте тако спонтано кренули да пратите колону, да ли Вам је било познато ко је на почетку колоне, те прве колоне, њеног првог дела и ко је на зачељу и да ли има још неког у пратњи или сте ви само спонтано кренули, Ви и Бркић да пратите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам спонтано. Ја сам чуо преко станице да је Илија Ивковић на почетку и не знам неко ми је рекао да је са њим Јасмин Имамовић. Нисам сигуран да ли ми је рекао тада или сам ја то чуо после тога, не могу то да гарантујем али сам чуо да је Јасмин Имамовић био с њим и да има једна патрола позади и кад сам видео да су те раздвојене колоне онда сам самоиницијативно одлучио ајмо да се.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А војне старешине, да ли сте се интересовали где су они?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да ли сам се ја интересовао?

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Да ли су се прикључили вама и тој пратњи или су они некако издвојени или су ту с војском?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја не знам, ја сам знао, ја нисам улазио у то, они су преговарали, био је председник Општине, не знам ко је био на преговорима јер како су се договорили, договорили, мислим оно нисам ја неко ту да се ја питам око тога нити је то моје било него чисто сам ја упао ту и хтео сам само да учиним ово да се споје те колоне и да колона ето зато што је остала та празнина нема на другом челу колоне, нема никог, нема полиције, нема ко да их прати. Само из тог разлога, никакви других.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: А кажете да сте следећег дана 16. маја учествовали у некој пратњи?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте, то је војска која је остала, јер војска се доста разбежала кад се то десило по хаусторима. Највише војске је било у тој продавници некој намештаја, не знам како се зове, у Скојевској ту и сад је то требало прикупити сву ту војску, знам да је неко из Црвеног крста чини ми се био, не знам ко је све био мегафоном да се позива војска, да се окупи и да се формира колона, да неће ником ништа бити, десити се и шта ја знам и кад се то формирало онда смо кренули.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Ви кажете да сте ту другу колону обезбедили по дубини?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да по дубини.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Јесте ли се интересовали за ову прву да ли је обезбеђена по дубини тад кад сте се спонтано укључили да је пратите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сад кажем нисам знао војска ни да креће. Ја сам се случајно затекао ту. Они су ме пробудили, дошао и нисам.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: И спонтано пошли да пратите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. Ја нисам ни знао да војска излази, ја сам се задесио ту, а иначе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА СНЕЖАНА НИКОЛИЋ-ГАРОТИЋ: Само питам да ли сте се преко радио станице или тако интересовали за то обезбеђење? Не?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих Вас питала још када сте чули преко радио станице глас Илије Јуришића на ватру одговорите ватром. Да ли у том моменту чујете још нечији глас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ништа чули?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Дивковићу, ко су чланови Оперативног штаба по функцији? Ви сте рекли чини ми се, на питање председника већа, по именима али ко су по функцији? Ево Ви сте командир Станице саобраћајне полиције ако добро схватам, ко су остали по функцији, обични полицајци или?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислите на Саницу јавне безбедности?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него за чланове Оперативног штаба питам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Станица јавне безбедности Тузла да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Питам за чланове Оперативног штаба ко су људи по функцији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па руководни људи, значи командири три станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ове три предратне, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Односно како један, два и?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Један, два и саобраћајна. Начелник мислим да је био начелник Криминалистичке службе Мухамед Бркић пошто је он претходно био начелник милиције на регији па је отишао у пензију. Ја кажем не знам да ли папир постоји за то, списак који су. Ја кажем које сам виђао тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро питам само оно што Ви знате по Вашем најбољем сећању?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Био је да. На тим састанцима био је један из ДБ-а.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: По функцији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, мислим да је он оперативац можда неки шеф.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ви имате у Станици јавне безбедности Тузла ону редовну дежурану «92» (деведесетдвојку) што је обично зовемо?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, то свака станица има дежурану.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ваша станица саобраћајне полиције у истој овој згради или сте ви у посебној згради?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У истој згради смо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Дакле, да ли имате «92»?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: «92» то припада Станици 1.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где је она?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У згради МУП-а где је и саобраћајна полиција.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У овој истој згради? Ја питам у односу на ову дежурану најпре у канцеларији начелника, потом и с преке стране ходника?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Само што је то доле у приземљу а ово је на правом спрату.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ово редовно у приземљу? Чему онда две? Реците ми по Вашем најбољем онако уверењу, сећању, чему две дежуране? Чему два дежурства? Тамо људи дежурају.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ово је дежурство било на нивоу Станице јавне безбедности, значи са све три станице. Говорим на дежурство у Оперативном штабу, а ово свака посебно има, рецимо саобраћајна она има

дежурство, деси се саобраћајна незгода треба вршити увиђај где даје инструкције саобраћајцима. Ова станица има своје подручје, то је регионално подељено. Станица један је заузимала.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је ово станица у којој се налази канцеларија начелника Меше Барића? Која је то станица?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ту се налази Станица 1.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То је Станица 1?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: И Станица за безбедност саобраћаја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Станица за безбедност саобраћаја? А Станица 2?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте, Станица 2 налази се на другом делу града у једној кући.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли и она има исто дежурану?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Има и она дежурну службу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта хоћу да Вас питам? Ако ја као грађанин Тузле, становник Тузле окренем «92» шта добијам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ви добијете Станицу 1.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Коју?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ову што је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како ћу онда да зовем ону Станицу 2 ако она има исто дежурство?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ако он зове «92» и каже.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, Станицу број 2 како ћу да добијем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Као грађанин?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зовете «92» па они кажу број па онда зовите на тај број.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, само је ова?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ако територијално се деси нешто на подручју које покрива Станица 2.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Е, опет остаје оно моје питање. Чему онда, ево имате практично два дежурства, две станице, јер ово претпостављам покрива и саобраћајну ова по дежурству у јединици, покрива и саобраћајну?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чему онда сад неко дежурство још изнад? Имате две дежуране које функционишу и прије рата и све ово време, чему сад још ова трећа дежурана?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па кажем Вам била је непосредна ратна опасност, била је та ситуација десило се у Сарајеву и требао је неко од руководних радника јер доле је дежурство.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који су онда задаци тих руководних радника, који су му задаци ако дежура?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да координира рад станица и да даје инструкције шта треба да се ради, јер не може тај дежурни, он је обичан полицајац који је дежурни у дежурној служби.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не Ви мало пре говористе о томе ако се десило неко убиство, па не знам ни ја десило се ово, оно па ето тако у том смислу, опт.Јуришића смо чули у саветодавном, каже у саветодавном смислу смо ми ту, да посаветујемо, па остаје ми потпуно нејасно.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па инструкције да. Па деси се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је рат, а кажете ратно стање, мени остаје потпуно нејасно чему саветодавна функција нека, нема саветовања у рату превише, има само наредбе и извршавања.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да вам кажем, оне неке ствари обичне дежурни шеф дежурне службе реши сам, то су уобичајене ствари које раде сваки дан и шта ја знам. Деси се нешто што је деликатно што он неће и не сме да он, да преузме одговорност на себе, онда он зове дежурног у Станици јавне безбедности, оперативног који су углавном руководни радници, значи шефови и он ће пренети каже ја имам проблем тај и тај, десило се, шта да радим хоћемо овог да га хапсимо, хоћемо да радимо ово, хоћемо да радимо ово и шта ја знам, мора, руководни радник каже уради тако, уради тако и тако и тај руководни радник одговара за то што му је пренео такво наређење.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте да сте Ви имали овај, да сте Ви имали радио везу, је ли тако моторолу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Имао сам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јесте имали једну моторолу или више?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Лично ја?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лично Ви да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам имао једну и једна је била у колима, то је она фиксна у колима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она фиксна у колима, да ли оне раде на истом каналу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Раде на истом каналу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам сигуран шта сте одговорили на питање председника већа везано за радио везу у овој дежурани горе на спрату? Да ли је било ту радио везе или не?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени познато онда не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда ми остаје нејасно како Ви чујете на систему радио везе комуникацију Јуришића са овим неким ко је нападнут, како чујете комуникацију?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам Вас разумео ја имам станицу код себе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: И чујем она је укључена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: И укључена и у колима имам која ми је укључена радио станица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знам, али како чујете Јуришића који је телефоном обавештен од овога да су нападнути и телефоном му каже на ватру ватром ако нема радио везе у тој дежурани не можете Ви да га чујете у ауту ни на мотороли, разумете шта вас питам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Кажем ја сам имао своју ручну, можда је и постојала радио веза, али ја сам имао своју радио станицу ручну и био ја у просторији или био вани ја сам увек на вези.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, то разумем, то разумем, али је ли се слажете са тим да.

Да ли Ви одговарате колега уместо њега.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја се извињавам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, добро. Ако кажете да нема радио везе тамо у тој дежурани где Ви дежурате, где сте Ви прву ноћ дежурани, не можете чути комуникацију ову?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Била је. Ту су биле две просторије, значи једна прсторија ово што је код начелника и ја мислим да је тамо била радио станица, а на овој другој малој просторији да није била радио станица, ако се ја добро сећам, али у сваком случају тај дежурни је имао станицу, да ли

је била фиксна она или мобилна, он је морао имати радио станицу, разумете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То Вас питамо дежурни, овај дежурни да ли има радио станицу или нема.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, мора имати радио станицу, да. Мислим да је код начелника била фиксна на столу, ако ме добро памћење служи, а у овој малој просторији, мала, уска, значи није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је то тако, онда с ким је у вези та радио станица у канцеларији начелника, с ким је у вези, с ким је умрежена? Да ли ради на посебном каналу у односу на редовне, редовну ону комуникацију радио станице «92» редовног дежурства? Има пуно моторола у граду, је ли разумете што Вас питам.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ради на посебном каналу ова?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У канцеларији начелника?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да не, само мало да се, не, не, не би ја, како би ја чуо, сви смо на истом каналу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ако је ратно стање, ако Ви имате шифру, али рекосте да се не сећате.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, тако сам ја и чуо да се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су и други чланови Оперативног штаба и не знам ни ја имали шифре своје?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па нису сви чланови Оперативног штаба имали станице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нису имали сви станице?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Чланови Оперативног штаба. Имали су колико ја знам, сигурно су имали руководни радници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Ви рекосте да су то у ствари чланови опертивног штаба су руководни радници, па, тако сте рекли. Ако сте имали шифру тамо да ли сте у дежурани имали шифарник или шифрарник, више нисам сигуран како би то требало правилно изговорити, али небитно?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Постоји шифрарник, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како се комуницира онда, да ли тај који, како се остварује веза, да ли тај који позива да ли се представља својом шифром?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да. Овај који позива, позива не знам ни ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли се овај представио, овај што је звао да се пуца на њих, да ли се он представио неком шифром?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, колико се ја сећам не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како онда дежурни зна или Ви да то није нека провокација, да неко није улетео у систем везе? Разумете, шифра служи да да озбиљност информацији је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја колико се сећам тај што је рекао да се пуца по објектима и по људству, да није се представио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То нам каже и Јуришић, ни он не зна ко је тај.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате, па ми остаје чудно ако имате шифре, и логично је да имате шифре и онако разумљиво за такво време, је ли и догађаје.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Али он по позивном, позива штаб јер тад, не знам сад који је, да ли је то пре 10, 15, немам појма сад заборавио сам, који је позивни за штаб и позвао је по том позивном штаб, али није се представљао ко је да каже овде «прењ» тај и тај, зовем «прењ» тај и тај, што би.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Видели смо на овом видео снимку и Ви рекосте то су људи у полицијским униформама, али сам ја приметио и једног који је у некој маскирној војничкој униформи са неким качкетом.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то су исте униформе, ту се разликују само по палетама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не. Него на овом снимку који је.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Маскирне униформе су имали и војска и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На овом снимку који је сад тренутно замрзнут, ево баш се овде види с десна, ево погледајте то није плава то је дозволите то је маскирна.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не, маскирне је и полиција имала, ја сам имао маскирну униформу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зелене?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зелене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Зелене маскирне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зелене маскирне да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви рекосте, а какву сте Ви имали лично, исто овакву зелену маскирну?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да, ја сам био исто у маскирној само што су палете другачије код војске су уздужне а ово су попречне и другачије су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви после икад сазнали ко је тај, немојте ми замерити ако ћу поновити питање, нисам сигурнан да сам добро регистровао, ко је тај који се јавио радио везом, касније да ли сте евентуално имали прилику да сазнате, тај који је први звао радио везом нападнути смо, пуца се на нас и објекте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ја никад нисам то сазнао, да ми је неко рекао ја би волио то да знам ко је тај који је то рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ко би могао да буде нападнут на том путу, на том путу, ко би могао да буде нападнут, Ви познајете тај терен, прошли сте 5 минута или 10 минута пре тога туда, ко би могао да буде нападнут?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ко би могао бити нападнут?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, ко би могао бити нападнут? Ја нешто нисам видио да Вам право кажем на овим снимцима, нешто не видим тамо људи, било је пар људи тамо на оној раскрсници.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знам, али Ви мене питате нешто што ја, што би ја могао да питам, шта ја знам ко би могао бити нападнут, ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ма не, немојте ми господине, извињавам се, Дивковићу, јесам добро рекао.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте, Дивковић да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Немојте ми рећи да је сваки тамо полицајац у оваквој или онаквој униформи имао моторолу и остваривао радио везу па да може да каже, е нападнут сам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја вам кажем да је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли се слажете са тим да није сваки припадник полиције у Тузли имао моторолу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Није, али је било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Него само неки?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам 10, 15 ратних станица и ту је било и резервног састава и ту је људи било које ја нисам никад у животу видео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где су ти, ево ајмо да пођемо од објеката, где, који би објекат на овом путу могао да буде нападнут, који објекат. Кажете, рекли сте да тај човек говори пуца се на нас и објекте.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Који би објекат мога бити нападнут, видим стамбене зграде?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па зграде, стамбене зграде да. Да стамбене зграде.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Пуца се на стамбене зграде, у том смислу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја могу то да, може свако да тумачи како год хоће, ја сам то протумачио тако да постоји полиција поред, ту негде и да се пуца, поред објеката или да и да неко из колоне пуца по полицији, односно после полиција уз објекте и на објекте, ето тако. Ја сам тако протумачио шта сам ја чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него кад кажете објекат мене то асоцира на неки полицијски објекат или неки објекат од стратешког значаја, интереса и важности и тако даље сад оно, слажем се и да се пуца по стамбеним зградама, требало би да се нешта, да се нешта предузме, али ми остаје потпуно нејасно како то да Ви као командир саобраћајне полиције немате појма да се полиција измешта, да постоје одређени безбедносни ризици и да се у том смислу нешта предузме да се ти ризици избегну, знате. Него све онако.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Видите ја нисам знао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви како описујете, то делује дакле стихијно, неорганизовано и тако даље, Ви ту улећете у колону и тако даље и тако даље. Но добро.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја вам кажем, ја сигрно не би ишао да сам знао да излази војска, сигурно не би ишао да спавам. Мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У каквом поретку иде ова колона коју Ви пратите, ево видели сте и на снимку, ја мислим да није спорно?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Како мислите у којем поретку?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Какав је то поредак?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колона.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колона, само што је мало постоји размак између одређених возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то маршевски поредак или борбени поредак, ако знате разлику између тога?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Маршевски, они иду у колони, није борбени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли знате какав је борбени поредак?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, али вероватно би било војска на готовс, шта ја знам претпостављам, ово да ли је била са оружјем, а ја вам кажем да је ту било и резервних и пијаних и ових и оних, шта је ту дешавало се то заиста ја не знам, стварно ја могу само мислим као да нагађам, претпостављам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остало ми је нејасно кад сте чули та три, четири појединачна пуцња како Ви рекосте, колико сте Ви тада по Вашим неким проценама далеко од ове раскрснице Брчанска Малта, дакле што би значило и зачеље те колоне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па можда.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, можда једно до 500 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: До 500 метара?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда, тако некако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А где је нека бензинска пумпа на том путу, на том путу, на том правцу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Бензинска пумпа?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па бензинска пумпа је ту од прилике где смо ми били, колико се ја сећам, ја мислим да више не знам да ли сад има, ту је бензинска, ту је у ствари, да на том углу је ту и код тог дома ја сам био од те бензинске пумпе мало даље, можда једно редимо 100 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ближе раскрсници или?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, даље, даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Даље, дакле прошли сте бензнику пумпу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Прошао сам безинску пумпу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је у видокругу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ко?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Та бензинска пумпа?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, прошао сам је, кажем остала ми је иза леђа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро прошли сте неких стотинак метара па Вас питам и ту сте стали, после пуцњева и рекосте да сте скренули?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Скренуо десно и сакрио се иза куће да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Десно у улицицу, па да ли Вам је у тој ситуацији та бензинска пумпа тамо у видокругу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је видите, не видите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је са овом колоном испред Вас?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Она је отишла.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Она је отишла, продужила?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Ви излазите са тим аутом кад се враћате назад, да ли излазите поново на ту саобраћајницу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, кад сам сачекао и кад је прошло једно време.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то времена прошло по Вама?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па сачекао сам једно, колико је та процена, 5 минута можда кад сам видео да не иде ни једно возило одоздо, онда сам, а то је 100-200 метара станица милиције и онда сам изашао и провирио нема никога одоздо, видим лево нема, скренуо десно и одмах сам ту у станици милиције, то је можда 200 метара одатле.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ми смо чули овде сведоке да су они са својим камионима дошли до те бензинске пумпе па неконтролисано је било неко кретање камиона и тако даље?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је вероватно било ко је иза мене.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Кажем да је пролазило кад сам ја скренуо још возила војних је пролазило. Јер ја сам иза куће видео да још возила пролази.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не, возила су остала ту заустављена, та возила су остала ту заустављена?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам шта је доле било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него ту код пумпе су та возила, по сведочењима.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остала су ту заустављена и Ви би морали да наиђете на њих кад се враћате у повратку, разумете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам ја ишао тим путем, ја сам ишао поред Јале другим путем доле скроз где су.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па не, ја Вас питах јесте ли изашли на тај пут којим сте дошли па Ви рекосте да јесте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисмо се разумели, ја сам разумео кад је војска још кретала колона, како сам дошао са тог места ја сам се склонио до станице у Славиновићима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, то Вас питам да ли сте се вратили назад на тај пут којим сте ту дошли и тим путем се вратили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не, то је у правцу Бијељине, то је даље у правцу Бијељине, није то у повратку, није тај мој пут иза те куће.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А Ви сте продужили још даље?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Још даље 100, 200 метара јер је ту била станица милиције.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: А не назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Онда се нисмо разумели. Говорили сте о том разговору, или боље рећи позиву овога непознатог путем радио везе, да ли он објашњава, ево не представља се, а да ли објашњава на кога се пуца и где се пуца, где је то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа, само је. Те реченице које је рекао поновио је два или три пута у одређеном размаку и ништа више није рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Никаквог одговора нема, ако сам Вас добро разумео.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Прва два, да прва два нико.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, тако сам Вас разумео.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Тишина, нико не одговара ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јуришић нам каже да је он одговорио у смислу ко пуца и где пуца и то је разумљиво ако се добија информација да је неко нападнут, онда је прво питање ко те напао и где те напао, је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја се не сећам тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, он нам каже да је он то питао, али да није добио одговор у том смислу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја кажем можда нисам регистровао све.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да му предочите тај део исказа Јуришића, Јуришић то није рекао.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја оно што знам, ја што сам регистровао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја ћу се извинити свакако, али не, не, ја наравно нисам цитирао, ја само парафразирам по мојим белешкама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да војска пуца по грађанима и објектима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да војска пуца по грађанима и објектима. Не, не, каже то је непосредна близина раскрснице Брчанске Малте и он сад још гору вест преноси, он каже војска пуца по грађанима и објектима, а грађани наводно изашли да гледају то са балкона, са тераса да гледају како војска иде и да војска на њих пуца.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко то говори?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По боји гласа, по боји гласа није сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, не. Да ли су то речи Јуришића или овога, то ја не разумем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јуришићеве, Јуришићева одбрана, да, да. Али он каже претпоставља по гласу да је то глас Пашаге Механовића.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја стварно не знам, заиста ја не. Он није био у мојој станици, можда да је био у мојој станици можда би ја препознао глас. Али ја многе полицајце знам оно из виђења, не знам ни како се зову ни којим станицама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја сад не могу да нађем то, али остаје ми нејасно да ли. Ја се извињавам ја сам тако себи нотирао да је он питао и то ми је онако деловало разумљиво. Но добро. Дакле ја сам у праву ипак. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја ћу Вам предочити, негде иза 18, можда 18,30 добио је обавештење да војска пуца, «е сад то је била већ озбиљнија ствар»

каже опт.Јуришић, на моје питање ко Вас обавештава, «обавештава ме исто тако једно лице, ја нисам могао препознати глас, уобичавано је и то у мирнодобским условима ако је неко у некој позицији, ако је тамо рецимо на капији и тако даље, и не може да се идентификује, он једноставно се не представља јер претпостави да и други слушају, каже да војска пуца, е сад мене занима зашто војска пуца, мене занима зашто војска пуца, на кога пуца, како пуца, објасни ми то».

Не, не, па даље ја кажем па је ли Ви чујете пуцање, на моје питање надовезујем се, је ли Ви чујете пуцање, он каже «не, не објашњавам и то сад и сад ја прилазим прозору, идем прозору и чујем час рафално час појединачну паљбу и претпостављам да је пјешадијско наоружање и опет журно идем према станици», сад је детаљно објаснио «станици, тражим, окрећем, мучим се и зовем Мешу, у томе док ја окрећем и тражим Мешу, долази и друго обавештење, ја сам убеђен».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да је убеђен да је Пашага и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле овде је реч о једној интензивнијој комуникацији има узвратне комуникације, разумете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, ја сам чуо ово што сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па Вам то предочавамо и као тврдње оптуженог ради евентуалног подсећања.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја сам регистровао ово што сам регистровао и што сам Вам рекао и то је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико времена је прошло по Вама, по неком Вашем најбољем. Да ли сте, или боље рећи овако, боље рећи овако да ли сте Ви у аутомобилу у покрету када чујете те пуцњеве?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, у колони, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте дакле са аутомобилом у покрету и возите аутомобил?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесет.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И потом иде ова комуникација путем средстава?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, има она колска станица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И Ви то чујете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да..

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте и тада још увек у покрету?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Односно кад се заустављате Ви?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја се заустављам кад почне та јака паљба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Интензивна пуцњава?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па да, ја кад сам схватио ово појединачни пуцњеви јесте оно забринуто, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е добро. Колико је по Вама прошло времена од ових пуцњева, од ових пуцњева па до овог Јуришићевог «на ватру ватром», по Вама колико је времена прошло?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је сад стварно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле, колико је та комуникација, овај се човек обраћа у три пута, у три наврата.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Прошло је времена.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то трајало по вама?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па прошло је времена, али сад је то ствар можда субјективне процене у тој ситуацији, па не знам можда два, три, пет минута, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да, не можете.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Заиста не могу. Тад је пажња и концентрација, човек размишља о другим ситуацијама не о временским, али кажем постојао је, размаци су постојали, да нико није одговарао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сад ми онда остаје нејасно, знате зашто Вас то питам, Ви сте са возилом у покрету, возило се креће, па би требало да сте на једном месту на том дакле правцу кретања колоне, да сте на једном месту кад чујете пуцњеве и то смо Вас питали где сте Ви тада, па сте нам објаснили и да сте на другом месту се зауставили кад крене та интензивна пуцњава? И сад зависно од времена, од овог времена зависиће и та Ваша удаљеност од Брчанске Малте у крајњој линији.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Разумем, па колона је ишла полако, колона је, има ту и тешких возила и шта ја знам и борбених. Не знам можда, може да буде 2 минута, а може бити и 5 минута, али.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, ако не можете ништа у том смислу, уреду.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Знате шта ми још остаје нејасно, ако сте Ви ушли у ту колону тамо код касарне, са идејом да спојите две колоне, две евидентне колоне да их спојите да то иде у једном, шта сте у том смислу предузели да их спојите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам рекао овоме на челу да успори, како би ова колона могла да је сустигне, да успорава да не иде брзо, овај полицајац.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли су се оне сустигле пре ове пуцњаве?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нису.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер на овом снимку видимо да још нема ове, ево видели сте ви сте овде последњи.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не нису се сустигли, али ми смо тек изишли из града, разумете ми смо тек, то је од Скојевске од касарне од Скојевске нема кратак, кратко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је од те капије касарне до ове раскрснице, дакле кроз Скојевску и тако даље? Колико има?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам исто тако можда једно 500 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: 500 метара и овамо има још Ви сте рекли можда неких 500 метара?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било икаквих инцидената раније док су пролазиле ове колоне војске, знамо да су пролазиле колоне повлачећи се из Хрватске кроз Тузлу, и Ви сте о томе говорили, да ли је било инцидената икакве врсте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени познато, није. Ја не могу да се сетим да ли је био неки инцидент, углавном прошло је доста, доста колона, али ја не могу да се сетим да је био неки инцидент, мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било, ако није било, да ли је било у безбедносном смислу у Тузли пре овога 15. маја, да ли је било каквих безбедносно интересантних тежих инцидената? Дакле у безбедносном смислу, не само везано за војске које пролазе, него у било ком смислу? Ратно стање је, ратна опасност, не знам ни ја шта је већ проглашено, Оперативни штаб и тако даље и тако даље.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па било је у смислу овом, ја рецимо знам, овај Илија Ивковић је причао да горе он је негде из Пожарнице, да се ту

има, наоружава, да се, а да се наоружавају зато што су чули да у Сељубљу, тамо муслимански живаљ да се исто тако наоружава и да ту може доћи до проблема. Онда сам ја тражио да одемо он и ја у мјесну заједницу Пожарница, то је било оно пре, да разговарамо са тим људима и кад сам, отишли смо у мјесну заједницу и не знам ко су ти били људи, они су рекли ми да се они наоружавају у смислу да се заштите од Муслимана који су у Сељубљу, да су они чули да се ови наоружавају, а после сам чуо да су ови из Сељубља Муслимани рекли да се Срби наоружавају, разумете. И један пута сам отишао кажем у месну заједницу, исто кажем дај немојте људи ово, оно, па то је један ветар, па то више не може да се заустави у смислу да смирим ту ситуацију.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Чули смо, председник већа Вам је предочио шта тврди оптужени Јуришић кад је формиран овај Оперативни штаб, да је то било 26. априла, ми овде у спису имамо извод из наређења Кризног штаба председништва Скупштине општине Тузла од 04. маја, којим у тачки један кажу «одмах мобилисати и ставити у функцију Оперативни штаб Станице јавне безбедности Тузла», 04. мај '92. , одмах мобилисати и ставити у функцију Оперативни штаб Станице јавне безбедности Тузла, дакле мобилизација 10 дана пре овога? Разумете.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да се мобилише Оперативни штаб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим? Да се мобилише и стави у функцију.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Оперативни штаб.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је. Па пошто сте Ви члан тог оперативног штаба па ево предочавам Вам ово као неки датум 04. мај, питам Вас две ствари, да ли се Ви онда сећате тако чега је ли и да ли се у Тузли нешто интересно у безбедносном смислу десило пре тог 04. маја те је то проузроковало овакво наређење, по Вашем сећању наравно, најбољем.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па није у Тузли, али јесте било у Сарајеву, па вероватно се претпоставило да то може да се пренесе и да се прошири на Тузлу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У тачки два каже «одмах мобилисати целокупан састав МУП-а Тузле и све саставе који су по досадашњим решењима стављени у њихову надлежност за одбрану града, не Сарајева, него за одбрану града.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па то је резервни састав, да се мобилише резервни састав и онда је мобилисан резервни састав полиције. Добровољци и све то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али пазите одмах мобилисати и каже за одбрану града, кад то чита неко као лаик неко ко се не разуме превише у те ствари, асоцира ме на то да се нешто десило, да се нешто десило и сад се предузимају мере.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па није се десило али је било за очекивати да може да се деси. Јер ако се десило у Сарајеву, ако десило се са колоном и војска треба да излази из Тузле, онда може да се претпостави да може да дође и у Тузли исто такав проблем, а са једне стране војска је наоружана, а овамо је само полиција које врло мало има, полиције. Ја могу само да кажем да претпоставим зашто су они донели такву одлуку, а ја не могу ја нити имам везе са том одлуком нити ја могу како ја размишљам о томе

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, питам Вас само. А како ово коментаришете, снаге милиције, читам Вам даље из тачке два тог наређења «снаге милиције у Месним заједницама и на саобраћајним пунктовима ставити у ваљда функцију тако што једна трећина снага или тако што ће ваљда једна трећина снага вршити рад на пункту, једна трећина снага запосести најпогодније објекте за одбрану у непосредној близини, а једна трећина снага бити у резерви и употребљавати се сходно развоју ситуације.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па једна трећина.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јер Ви сте неко ко је организовао јер схватио сам два пункта та.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, било је ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли је то у духу ове одредбе, да ли је то било у духу ове одредбе, једну трећину људства на пункт, једна трећина у неке околне објекте да запоседају у циљу одбране?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да се појачавају ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И једна трећина у резерви?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да је ту било не само та два пункта него је ту било и неких мањих пунктова на локалним путевима и да су те станице ове ратне јер није се могло само са та два пункта све јер могу да дођу и из других праваца, ја мислим да је било и на Кројчици да, трећи, овако сад сам се сетио и трећи пункт, да је то било и на неким мањим путевима тим да значи једна трећина људства се ангажује значи на тим

пунктовима, једна трећина да обезбеђује рецимо МУП, општину, те важне објекте, који ће радити на обезбеђењу и трећа која ће бити у приправности у случају некога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како коментаришете, ево само још ову тачку седам ћу Вам предочити, како ово коментаришете у духу Вашег казивања о функцијама и задацима члана Оперативног штаба и уопште Оперативног штаба. У тачки седам се каже овако командовање јединцама вршиће за јединице МУП-а Оперативни штаб Станице јавне безбедности Тузла на челу са Мехом Бајрићем, па онда каже за јединице ЦЗ командант Шериф Салиховић, за запречавање праваца и реона мајор Прцић Фарук у духу наређења Кризног штаба председништва. Дакле, дакле, каже се командовање јединица, за јединице МУП-а вршиће Оперативни штаб Станице јавне безбедности Тузла на челу са Мехом Бајрићем.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, били су још ту и маневарске јединице формиране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Молим?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Биле су и маневарске јединице формиране. Маневарске јединице су биле формиране, не знам да ли две или.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, добро, маневарске.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Значи Мехо Бајрић руководи и командује свим тим јединицама.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, овде каже Оперативни штаб.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На челу са Мехом Бајрићем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Командовање јединица вршиће Оперативни штаб на челу са Мехом Бајрићем наравно.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па добро то, али зна се ко то у полицији и војсци зна се хијерархија.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него Ви нам говористе мало пре господине Дивковићу о некој врло недефинисаној, да Вам право кажем неразумљиво је за мене, за мене неразумљивој улози члана Оперативног штаба у то време, знате, а овде лепо пише шта је један од основних задатака, командовање јединицама, што подразумева и наређења. Командовање је наређивање јединицама, знате па у духу тога или што оптужени Јуришић нам каже да је његова функција била саветодавна, али додуше он и негира да је био члан Оперативног штаба, знате.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да Вам кажем јединицама, маневарске јединице управљају команданти или командири маневарским јединицама, станицом милиције руководим ја и ја издајем наређења. Станицом I руководи тај, али сви на крају ако је неки проблем зову начелника, ако неће да реши, ако је нешто деликатно онда зову начелника који даје, нисам сигуран да ли је то то и ја га зовем и питам шта да радим ја сада. Ако је то, постоји хијерархија и ако је он одговоран, одговорнији, ја ћу га питати што би ја преузео на себе одговорност ако могу њега да питам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још пар питања ми одговорите. Да ли сте Ви касније, дакле не Ви лично него да ли имате сазнања да су припадници Станице јавне безбедности у Тузли водили какве поступке истраге везано за овај догађај од 15.05., било да се утврди ко је изазвао тај инцидент, колико људи је у њему страдало и тако даље и тако даље.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја мислим да је начелник тражио да се пишу изјаве, ја нисам писао изјаву јер нисам хтео да пишем изјаву, али мислим да су неки писали изјаве у смислу који су били непосредни.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А дакле само то, не него да ли је неки поступак вођен?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Односно да ли су подношене какве кривичне пријаве рецимо против рањених војника који су збринути у Здравственом центру у Тузли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Могуће, али ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате колико је погинуло војника том приликом?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам чуо 90, не знам да ли је то тачно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, него интересује ме Ваша сазнања из тог времена, дакле из Тузле тих, тог и наредних дана, дакле наредних дана, претпостављам да као један од руководећих људи у полицији града Тузле да сте имали сазнања те врсте, знате па зато питам.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам врло, пар дана до како се зове до Горње Тузле, кад се десило са овим случајом, после малтене нисмо имали неких комуникација изузев оно добар дан-добар дан и шта ја знам да сам ја имао неке информације и после сам ја и пребачен, нисам био ни командир саобраћајне милиције, него сам био председник комисије за полагање возачких испита и тако то, једноставно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Дакле немате сазнања те врсте, а ово 92 војника откуд сте то чули?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То сам негде из штампе чуо, али ја не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, да ли знате ко је Ристо Зарић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ристо Зарић?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада у то време?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Никад чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја имам неколико питања. Ово кад сте се вратили са Бркићем горе према Козловцу да видите шта је, шта се ту догађа па сте ту видели неки народ који узима наоружање, а тај народ нисте нам описали, је ли бројчано и како је био обучен. Да ли се сећате тога колико је ту људи било и како су обучени?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па доле код овог мањег објекта не знам можда је било десетак, а горе сам видео и камион неки цивилни испред ја мислим да су они товарили ту, то исто шта знам можда 10 тако људи, 15, не знам ни ја не могу сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли било људи у униформи? Рекосте да је било неких полицајаца.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Било је полицајаца, било је да неколико полицајаца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Осим полицајаца да ли је, претпостављам да сте препознали по униформи је ли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да, да по униформи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било и неких другх униформи осим тих полицајаца?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које сте препознали по униформи?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нисам видео друге униформе, само грађани и полиција.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам ту сте препознали и овога Фарука Прцића је ли?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Доле код тог објекта првог.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Код првог објекта. Од куда сте њега препознали, знате га од раније?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је долазио у станцу, ја не знам да ли је он био члан, али долазио је у станицу и то на неке састанке и тако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На почетку свог сведочења данас рекосте да је он био и члан тог Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим, кажем нисам никада видио тај списак ко је члан Оперативног штаба, али је долазио ту на састанке.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли Ви у односу на тог Фарука Прцића имали неку наредбодавну улогу или сте били исти по рагнгу или можда обрнуто.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па свако је задужен био за своје, ја сам задужен за саобраћај, он је за запречавање нешто и шта ја знам, овај је за Станицу I, овај за криминалитет и свако је имао своје задужење, зависи ко је шта радио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете да објасните да Ви као саобраћајац њему скрећете пажњу, лицу задуженом за запречавање да врати то наоружање у магацине, да се то не ради тако, откуд Вама овлашћење да се тако према њему понашате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја нисам Прцићу ни наредио, ја сам само питао шта је то, о чему се ради и он ми је рекао очекује се ваздушни десант. Ја њему нисам наредио да се враћа, ја сам говорио за горње магацине полицији која је била горе испред магацина и људима у другом магацину горе главном, а не доле, ја сам Фарука само питао шта је то, о чему се ради, зашто народ износи оружје, а он ми је рекао очекује се ваздушни десант и ништа више, после су звали да дођемо горе, ја више нисам Фаруку ни.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да је Бркић био са Вама, да ли на оба места?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Бркић је био да, само самном да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта он каже на све то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа он је само ћутао. Ништа није коментарисао.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Какву он улогу има у полицијској станици, Бркић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је био у пензији али је био као заменик начелника у том ратном времену?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Заменик начелника у односу на командира полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који је то ранг?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Он је надређен командиру полиције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па због чега не питате нешто њега да он нешто предузме у таквој ситуацији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па предузели смо у смислу што смо ишли и тражили председника општине и тамо у Пашагину вилу и после.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не, него у односу на Вашу реакцију ту на Козловцу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он, ја сам имао утисак да се он толико препао да је једноставно мислим оно ћути и ништа не проговора, ето тако и он онда сам ја предузео и предложио му то, он се сложио, он да се није сложио не би ја, ја не би сигурно ишао тамо мимо његове наредбе и одлуке, него што сам ја предложио пошто сам видео да се он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Контекст Вашег излагања је био по мом уверењу да ето тако нико не ради нешто ако може да то превали на неког другог, односно не би издали наређење ако имате некога да питате, а сад имате кога да питате па не питате, па ме то заиста чуди, имате да питате вишег старешину заменика начелника полицијске станице у Тузли Бркића који је ту непосредно са Вама, да ли то треба нешто да се предузме у вези са таквим дељењем наоружања које је и Вама било чудно да је то такво стање, па га не питате него Ви сами предузимате, па то ми је овако остало необјашњено, због чега?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам можда сам ја тако у том тренутку био прибранији и тако реаговао, да је он рекао не предузимај ништа ја не би предузео ништа. Ја Вам кажем да је био он збуњен и да сам можда ја предузео иницијативу, али да је он спречио то, да је рекао немој то пусти, ја, он је начелник, заменик ја би то тако урадио, али пошто се он сложио са свим тим, јер то он се сложио зато што сам ја предложио. Сад што сам ја први предложио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви ту са неким од тих који узимају наоружање разговарали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Од грађана?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А јесте ли разговарали са полицајцима?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам полицајцима само разговарао само са ових Хацићем, рекао сам командиром специјалне јединице и где сам га питао га зашто, јер он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте се понављати, већ сте нам то, рекао је све то.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Он је по функцији највиши горе био на Козловцу у том тренутку, а са овом другом полицијом изузев што сам наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте више. Причали сте о томе.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Око овог запречавања па нека од тих детаља из активности запречавања сте говорили, али ја бих Вас питао у вези тих ровова да ли сте се распитивали ко то копа, зашто, обавештавали о томе некога или Вас неко да се то ради?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ровови на пунктовима су били логични, кад заустављате возило, ратно је стање или предратно и логично је да се сваки, има и наоружаних и свега и да могу да запуцају, значи та патрола која је зауставља возило на пункту, логично је да има заклон неки било да се закони да не буде на ветрометини, не може да га убије неко, да побије патролу и логично је да ту где је то запречавање да има и ров и да се могу полицајци и у случају опасности да могу да се склоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли то сходно и овој наредби да се изврши потпуно запречавање?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је све везано за ову одлуку председништва, је ли тако? Тако сам схватила.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја то нисам самоиницијативно наредио да се копају, вероватно дошло је одозго да се ископају ровови од начелника и да се постављају запреке и све то, а даље ти папири ја не знам стварно око наредбе и то из општине што је долазило, једноставно ми, ја сам контактирао са својим претпостављеним.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У Оперативном штабу сте рекли да је било дежурство? Колико сте то могли Ви сте то и објаснили, ја бих Вас питао да ли Вам је познато да је било дежурства и у кризном штабу?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Колико је мени познато да је било, али ја не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ово Вас питам због тога што сте рекли да је једном приликом када сте Ви имали неки проблем, били сте ваљда, тако сам Вас разумео дежурни у Оперативном штабу, па сте онда звали.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Сеад Авдић је био тада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте у Општину, па вам се јавио.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте, јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па из тог разлога Вас питам је ли и горе било и како сте одржавали контакт између Оперативног и Кризног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Телефоном.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Телефоном. Говорили сте о нека два знака, то је грб Тузле у употреби, а потом који је заменио љиљан, па да ли можете да кажете када је то било, до када?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто, је ли има нешто, шта је разлог због чега питате за тај знак?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хоћу да питам ко је издао наредбу, односно за употребу тог првог знака, а ко другог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако знате, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја би молио да или се ускрати одговор на ово питање или да нам тужилац објасни какве то везе има са оптужницом против Илије Јуришића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте колега мало је, ко је издао наредбу једну, па ко другу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведок каже ми смо сви носили тај знак, што подразумева да је носила и полиција и још неко други?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, полиција само, мислио сам на полицију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је полиција.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Сви, мислио сам сви полицајци и то, у свим станицама и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када се десио тај инцидент који сте Ви поменули, Патриотска лига, шта, где, у вези чега се то десило? У граду Тузли, ван Тузле?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који период, кад?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сведочећи када је он био дежурни у оперативном центру, па је имао један инцидент.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било после тога.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је било после 15.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да је то после тога било.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: После колоне тузланске, пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пре.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је било пре?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам Вас разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било инцидента са Патриотском лигом пре догађаја од 15. маја `92. године?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говорио је о томе.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па они су били ту присутни и онда смо ми одлучили да се они протерају и они су отишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте, немојте се понављати. Дајте питања која нису прошла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте Ви били у некој интервенцији око тог изbacивања припадника Патриотске лиге?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не ја сам био саобраћајна полиција и не једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте као члан Оперативног штаба имали ту функцију, не функцију него овлашћење?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Шта да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да поступате везано за Патриотску лигу, надовезујем се на питање заменика тужиоца?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не па то није било, ја сам био командир саобраћајне полиције, овамо су биле две станице друге и тако да ја се нисам укључивао у то нити, чисто то само знам за то да се десило иначи нисам имао никакав контакт, нисам имао ни контакт никакав са њима.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекли сте да сте Ви предложили Бркићу да обиђете те станице полиције и онда кажете да сте њима саопштили да треба војска да прође, да случајно не пуцају и тако даље? Зашто Ви?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Зато што превентивно, нисам ја, и Бркић и ја смо ишли, а логично је ако пролази колона, логично је ако пролази поред ратних станица милиције, логично је да има резервног састава, има добровољаца. Добровољац је могао бити ко год је хтео, ко је имао ловачку пушку, пиштољ, било шта ко је имао, могао је да дође у ту станицу. Логично је да неко може било од њих ко зна какви су ти људи све дошли што су дошли ту, да неко може да пуца и чисто моје самоиницијативно је било да предложим из превентивних разлога да се то не деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте могли као у својству члана Оперативног штаба да то предложите? Оставите то што сте командир саобраћајне полиције, ајде да гледамо тако, Ви сте члан Оперативног штаба, да ли сте могли као члан Оперативног штаба да предложите тако нешто?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ко ме, Оперативном штабу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја нисам имао времена, ја касније дошао кад сам чуо кад ме је пријатељ звао и рекао да се десио инцидент и кад сам дошао ту, одмах сам са Бркићем му предложио да идемо ту, то није било од Оперативног штаба, ја нисам имао коме, није било времена једноставно смо ишли одмах да обиђемо да се не деси тај инцидент. Нисам сад ја да кажем, ајде да закажемо Оперативни штаб па да расправљамо о томе, једноставно то је било.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, пре тога рекосте нисте уопште знали да ће тога дана да се деси излазак колоне, а после кажете идете да обавестите ове да ће колона да прође, кад сте сазнали и од кога да колона тог дана треба да изађе па у том смислу ове обавештавате?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја сам то већ рекао, кад сам дошао у МУП, кад ме је звао пријатељ и кад је рекао инцидент, кад сам ја дошао у МУП срео сам Бркића и Бркић ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче све је то објаснио. Све вртимо у круг питања. Немојте више, не можемо стварно више све једно те исто, то је објаснио. Све је објаснио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И Бркић је са Вама а не објашњава он него Ви, добро. Ово кад сте свратили до касарне, па сте поменули тај главни и споредни излаз на касарну, може ли да изађе возило на тај споредни излаз?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Може, што како мислите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад излази на споредни излаз, да ли оно излази на исту улицу на коју се излази и са главног?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Исту, исту улицу да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико је размак између та два, главног и споредног илаза на тој касарни?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ту су негде мислим око 500 метара, можда тако нешто не могу сада да проценим.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Е како се ви сада убацујете у колону? Где је ваше возило било па је сада ушло у колону?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па испред капије смо ту били.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли на улици или на тротоару, можете ли како се укључујете, колико времена?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је широк улаз у касарну, сад не могу тачно где сам паркирао ауто, мислим ту сам полицијско је ауто могу да га паркирам, мислим не знам тачно где сам али ту код капије сам га негде паркирао, мислим сада.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Према приказаном снимку видите, ако је ово Ваше возило за које сте претпоставили да јесте, оно се налази одмах иза тог војног возила, е сад ме интересује шта сте претходно урадили да би спојили те колоне?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мало пре је било то питање.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте њима.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мало пре је било то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је објаснио. Објаснио је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он је хтео, али како, нисам разумео да ли тиме што ћете, да ли неким саобраћајним знаком који сте њима показали да убрзају или како?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, не, преко станице, назовемо овога на челу. Не, не, на челу колоне има патрола која прати и она убрзава, не могу ови кад они успоре мора и колона да успори, кад они убрзају мора и колона да убрза, јер они једноставно прате, зато и јесте пратња и онда сам ја и преко станице рекао кад изађе да успори, пошто су две колоне сада није једна колона, да успори да би саставио пре него што дођемо докле ћемо ми њих да пратимо, ми нећемо пратити њих до Бијељине него.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А овој другој углавном значи нисте показивали да убрза него значи та ваша улога је само овај први део што сте објаснили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам ни могао зато што на челу друге колоне није био нико. Мислим ја сам био између те две колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, рекли сте.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја, ја сам, ја нисам имао контакт са војском али сам могао ја само да мало убрзам да им тим дам до знања да неко, да и они убрзају. Разумете.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. После тог неког инцидента због чега сте Ви хтели да изађете из Оперативног штаба па сте у том смислу говорили Бајрићу, он Вам одговарао убија се, коље и тако даље, да ли је говорио ко? Ко то ради?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па као српска страна, да убија децу и шта ја знам раде, праве злочине ето у том смислу и као у смислу зашто не и Патриотска лига кад и ова друга страна ради такве злочине, онда може и са ове стране бити што мора бити само полиција тако, ја сам тако разумео.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да, да, је ли то негде на подручју Тузле или уопште, да ли је говорио да се ти инциденти такви?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Уопште, уопштено, не на подручју Тузле, уопштено.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли се сећате регистарске ознаке Вашег возила тада које је било?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, могу од прилике, да ли је 148-143, не могу, ја мислим да је 148-143, али мислим то са резервом, заиста то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте нешто рекли на питање већа да кажете шта се налази у канцеларији начелника, па се прешло после на неко друго питање па би ја ако се сећате, шта се налазило у канцеларији осим те радио станице за коју Ви сматрате да је највероватније била још у тој канцеларији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Шта се налазило, столови, столице, мислим да је био телевизор и плакар немам појма. Нормално што и у свакој другој канцеларији, мислим оно начелника.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У полицијским станицама редовним које је било, шта се налазило у тој дежурани?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Шта се налазило, па налазили су се значи полицајци ко је шеф смене, налазили су се полицајци ту који раде на увиђајима неким, налази се станица радио, телефон.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Интересује ме је ли био телевизор на пример?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У дежурним службама станица милиције?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је то питан.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да јесте, да био је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, хвала. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у канцеларији начелника Станице јавне безбедности, је ли то био телефон, је ли то фиксна та станица, или је била радио станица?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Фиксни телефони су постојали, а мислим да је постојала и радио станица која је на столу, мислим није моторола него она већа станица чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли постоји микрофон на тој радио станици?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате, видели сте?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим, не могу кажем вам то је много давно и много су ми се ствари неке испреплитале тако да мислим да је био и

да је била она на што има онај кабал као телефон, да је таква била. Чини ми се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Изволите. Браниоци?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Као бранилац прво морам да се извиним судском већу због евентуално мог доприноса да се код вас створи уверење да својим понашањем ометам ред у судници. Заиста се извињавам то ми није била намера, али сам дужан као одговоран човек да укажем на следеће. Тачно је реаговао сам на питање члана већа којим је била наглашено изражена сумња у постојање радио станице у канцеларји, дежурани у којој је био окривљени, што је импутирало као сумњу да је Јуришићеву комуникацију са неким овај сведок могао чути. Одбрана је морала да реагује, признајем можда на неадекватан начин јер и јавна тужба која, чија је оптужница стала на правну снагу је рекла да је Илија Јуришић пренео наредбу радио везом. Ако нема радио станице у дежурани и ако то је спорна чињеница, ми ћемо рећи није била пустите Илију Јуришића јер он није могао извршити кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте тако, то је примедба. Те примедбе можемо на крају, али не пред сведоком.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Извињавам се, ја морам да образложим своје, ја морам да образложим своје понашање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, имате право да изнесете све примедбе, али примедбе ћемо на крају. Само изволите питање поставите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: У вези мог понашања и реакције на Ваше питање као председника већа овом сведоку да тумачи наредбу «на ватру ватром» морао сам да реагујем, признајем одбрана не уобичава начин јер Илија Јуришић не одговара за изрицање наребе по оптужници «на ватру ватром». Ми данас овде преко 4 сата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нећемо колега тако.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све те примедбе имате право, али на крају, нећемо пред сведоком.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја онда молим веће пре питања одбране да предочи овом сведоку наредбу коју је по оптужном акту изао Илија Јуришић, то је предмет одговорности Илије Јуришића, ево ја Вас то молим па ћу онда питати даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите у том смислу питање.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, па молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поставите у том смислу питање, он је рекао, он је чуо наредбу, он је рекао.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ако ви поступате по оптужници, дакле Ви валда морате да му предочите шта му се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, али сведок.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Али то је сведок оптужнице, не сведок одбране. Ја овог човека први пут видим у животу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сведок је децидирано рекао оно што је чуо, а сад што стоји у оптужном акту ми ћемо утврђивати и даље, разумете. Чињенично стање, али сведок је изговорио оно што је он чуо.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: За то време ће Илија Јуришић бити, све је у реду, добро. Јасан је мени из Вашег става и одговора и 4 сата претреса, јасан је мени ваш став. Срећа је да је ово сниман разговор па ће остати као траг о томе колико је ко крив у овој судници. Моје прво питање је овом сведоку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још нисмо дошли до тога ко је крив.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје прво питање овом сведоку, моје прво питање је да ли сте Ви дежурали дан раније у истој просторији у којој је 15. јуна био Илија Јуришић дежурни?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је, то је исто моје питање било.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли из те просторије може да види Илија Јуришић или лице које дежура, раскрсницу која се зове Брчанска Малта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из просторије начелника Станице јавне безбедности?

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, не, из просторије где дежура? Из просторије у којој је радио станица којом комуницира са људима на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, сведок је дежурао у једној посебној просторији која се налази преко пута начелникове канцеларије, а Јуришић.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја сам питао председнице мало пре, ја сам питао мало пре да ли је он дежурао у истој просторији у којој је био Илија Јуришић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, одговорио је да није.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није дежурао у канцеларји начелника Станице јавне безбедности.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Моје питање је, из просторије, он зна сигурно зна где је просторија у којој је дежурао Илија Јуришић, моје питање је из

просторије у којој је дежурао Илија Јуришић, да ли је могао да види раскрсницу која се зове Брчанска Малта?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Следеће питање, колико је дежурана удаљена од раскрснице на којој се десио инцидент Брчанска Малта?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па рецимо једно километар, два.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Поред речи за које, Илије Јуришића за које је чуо «на ватру ватром, на ватру одговори ватром», да ли је чуо још неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам га, још неки глас да ли је чуо.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, не глас, да ли је чуо још неку или наредбу или пренос наредбе Илије Јуришића?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чули још неку наредбу осим ове коју сте нам?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не. Наредбу не.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Уреду. Питање следеће, сведок је казао да је касније када се он склонио из колоне, или у моменту када се склања из колоне, почело гранатирање. Моје питање је гранатирање чега, ко кога гранатира?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па, са српске стране, да ли је та војска која је раније била, да ли је војска која је отишла горе, углавном са Мајевице је гранатирано, онако једна је граната пала близу нас где смо ми, ја не знам шта су гађали, али.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли је у питању, да ли је реч о једној гранати или о више?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Више, више граната. Једна граната је пала близу станице милиције где смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви чули ко је то, ко је грантирао? Да ли сте Ви чули после то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, па горе је било на српској страни је било резервни стастав и горе с у били војска и шта ја знам ко је све био.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Је ли то, је ли ја добро разумем, је ли то гранатирала Југословенска народна армија?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Е па то реците, немојте да испада да ја то овако импутирам. Моје питање је од тих граната, да ли је било гранатирање из

зоне места инцидента, дакле раскрснице и те трасе којом је требала да се креће на којој је заустављена колона војних возила?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја нисам разумео питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Да ли су гранате падале и у зони планираног кретања колоне војних возила, дакле реон Брчанске Малте и правац од Брчанске Малте којим сте Ви кренули ка Мајевици или већ не знам како се доле тај простор.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не знам где су, ја знам само за гранату која је пала близу Месне заједнице и знам граната која је кад сам био на Брчанској Малти увече, пала близу Брчанске Малте, али после следећих дана је падало по граду.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Не, не, кртичног дана, критичне вечери, дакле 15.?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Падало је више граната, где је тачно ја не знам ми смо се склонили, али знам да је кажем вам једна пала ту, за то знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.СТЕВАН ПРОТИЋ: Ја немам више питања. Хвала вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала, изволите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пре питања ја би само да кажем, у вези овог што је предочено сведоку да је из исказа окривљеног са главног претреса и изношења његове одбране да је он рекао да је он комуницирао и са још неким речима са овима који су му јавили осим ових «на ватру одговорити ватром», ми ћемо тражити да се тај аудио снимак преслуша јер сам сигуран да он то није рекао, барем не у том смислу, ово што читамо је његово размишљање о самом дешавању, дакле сматрам да то не би требало да буде спорно.

А питање с обзиром да је председница већа питала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Микрофон молим Вас.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Једно питање хипотетички па би га и ја онда хипотетички поставио, односно са једним предпитањем, да ли је сведок чуо, читао или на било који други начин сазнао, након тог 15. ко је у ствари издао наредбу на «на ватру узвратити ватром»?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, никад нисам чуо то.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад читали у новинама да је Меша Бајрић поносан на то што је издао то наређење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није чуо.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па ја претпостављам, тако мислим. Али не знам ја.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ОК нисте чули.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам чуо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У ситуацији, али је хипотетичко питање, да се овај сведок у својству дежурног налази у тој канцеларији у којој прима обавештења каква је сам чуо да је примио Илија Јуришић и да се поред њега затекао начелник Станице јавне безбедности који каже нареди на ватру, односно, наређујем ти реци на ватру узврати ватом, шта бисте Ви учинили?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па пренио би такво наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Пренели бисте то наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је, чак је рекао сва срећа да није био ту.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Сва срећа да нисам био присутан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте. Молим Вас пратите.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли чланство у том што Ви зовете Оперативни штаб, на било који начин проширује Ваше функционалне надлежности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Нисам разумео.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте Ви сад нешто у тој хијерархији МУП-а, односно СЈБ Тузла, нешто већи од онога што сте били као командир саобраћајне полиције?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ништа већи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на било који начин мења Ваш посао који радите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ваше надлежности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ви сте у једном моменту на питање истражног судије изјавили, односно говорећи о Фаруку Прцићу, на то где сте га упознали, рекли да је он долазио на колегијум?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: На састанке те, Оперативног штаба.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Е одлично. Реците ми ко чини у мирнодобском, у некаквој мирнодобској формацији МУП-а, колегијум начелника?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па начелник, командири, начелник криминалистичке службе, начелник немеденинских послова, углавном руководиоци и то мислите на колегијум?

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Колегијум да.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У чему се разликује колегијум од Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је проширен само са ето тим људима као рецимо Фарук Прцић, са неким из ДБ-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Гласније само молим Вас.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Кажем да је проширен ето, и били су неки сада опет Вам кажем ја немам списак никад нам није неко дао списак каже то су чланови Оперативног штаба, него оно чисто како су били долазили на те.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад упознати са нечим што се зове Правилник о ратној организацији и систематизацији Станице јавне безбедности Тузла?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја не.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, ако дозволите с обзиром да је члан већа предочавао сведоку један докуменат који такође није још изведен, па ако дозволите и ја један да предочим који није изведен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја би имао примедбу не може се давати сведоку да тумачи прописе, прописе тумачи суд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја нисам схватила да ће то бити тумачење прописа, него вероватно да ће питање неко да постави.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно. Ово што је сведок говорио о надлежностима Оперативног штаба, да ли може поистоветити са овим што ћу прочитати из Правилника, дакле ради расправљања начелних и других питања из делокруга Станице безбедности и давања мишљења, сугестија и предлога начелнику Станица безбедности, образује се као посебно тијело Оперативни штаб начелника Станице безбједности. Да ли је то била функција Оперативног штаба чији сте Ви били члан?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја вас молим, преморен сам, ако може још једанпут да прочитате, заиста.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, каже у том правилнику, ради расправљања начелних и других питања из дјелокруга Станице безбеједности и давања мишљења, сугестија и предлога начелнику Станице безбједности образује се као посебно тјело Оперативни штаб начелника Станице безбједности, да ли је то то?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја то не разумем.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, да ли су то биле надлежности Оперативног штаба чији сте Ви били члан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет постављате питање да он тумачи.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Не, само дакле да ли је једноставно у стварној ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је објаснио.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У стварној ситуацији да ли је то била надлежност Оперативног штаба.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Оперативни штаб је.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле да дајете начелна и друга мишљења, сугестије и предлоге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, чекајте да каже, сачекајте. Сачекајте, реците.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Оперативни штаб како сам га ја схватио је направљен, то је у ствари колегијум који је проширен са неким службама које нема Станица јавне безбедности Тузла, рецимо Фарук Прцић задужен је за запречавање, овај из ДБ-а, ДБ је посебна служба, немам појма неки искусни људи и ради саветодавног искуства које имају у свему томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да постоји ужи и шири састав Оперативног штаба, па да ужи сачињавају начелници?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, ужи је постојао пре овог Оперативног штаба, а после су састанци одржавали се у проширеном саставу, мислим са овим људима свим другим.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ја ћу свакако дати суду један примерак овог правилника кад наравно дође за то време, јер сматрам да нисмо, испада да одбрана предлаже и даје доказе које би наравно давно требао тужилац, односно давно их је требао тужилац дати. Каже овако.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тужилац даје доказе за оптужницу, а не за одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да видимо шта је то што предочавате, је ли можемо да погледамо.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Наравно само ја ћу Вам то дати само кад будем предлагао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наравно, наравно. Само да видим пре него што предочавате. Фебруар '92.

АДВ.ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Јесте, и то ћу Вам дати кад будем предлагао доказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако дозволите даље, каже Оперативни штаб начелника Станице јавне безбедности разматра питања од значаја за извршавање послова и задатака из дјелокруга рада Станице безбједности, те у том смислу начелнику Станице безбједности даје одређена мишљења и сугестије и предлаже решење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И питање?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је то то? Да ли је то оно што сте Ви радили као члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте некад добили писмену одлуку по којој сте Ви члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте видели да је било ко од тих чланова Оперативног штаба добио неку писмену одлуку да је члан Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како онда знате да су ти људи који су били, које сте побројали да су чланови Оперативног штаба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па тако су се звали на састанку кад дођу, на састанку сви као чланови смо. То је био, постојао је Оперативни штаб и дођемо ту, састанак је и видимо ту те људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се сазива састанак? Да ли се састанак који ће се одржати са члановима Оперативног штаба или како, како је то изгледало?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да треба да идете на састанак?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Начелник каже сазовите састанак Оперативног штаба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И по томе сте закључили да сви који су дошли на тај састанак да представљају члан Оперативног штаба, да ли Вас тако разумем?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли на дан 14., односно тих дана пре догађаја на Брчанској Малти у Станици јавне безбедности Тузла поред дежурства у, како Ви кажете, Оперативном штабу постоји дежурни у Одељењу државне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па не знам тачно, претпостављам да постоји.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји дежурни у Криминалистичко-техничкој служби?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли постоји неки дежурни оперативац из криминалистике, уопште из криминалитета?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да постоји, може да се деси кривично дело ноћу после 12 и мора да буде дежурни.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Дакле, да ли можемо закључити да је осим Вас ту ноћ у станици било још дежурних, наравно свако из свог ресора?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па наравно, па то и свака станица је имала где је дежурство и по станицама и по криминалитету, то је сасвим логично, то је дежурство које је уобичајено дежурство у мирнодопским условима дежурство.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се за време тог дежурства Вашег 14. на 15. исказује било каква Ваша ингеренција према тим другим дежурнима у оквиру станице?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да сам надређен њима, јел' то?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја се тако нисам осећао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли Вам је некад неко саопштио да сте Ви тиме што сте дежурни у том Оперативном штабу претпостављени свим осталим дежурним службама?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, нико ми то није рекао.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Нико Вам то није рекао? И Ви се нисте тако осећали?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се можда сећате у ком моменту други део колоне сустиже Ваше возило? Дакле, где се Ви тог тренутка налазите?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па они нису ни сустигли моје возило. Ја сам се склонио и после извесног периода прошло је неколико возила, ја сад не знам колико и претпостављам из тог чела друге колоне. Ја сам био на зачељу прве и онда је престало.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли познајете Нику Јурића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, он је био командир Станице 1.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Станице 1? Да ли сте на овом снимку који Вам је показан, сниман са нивоа Брчанске Малте, приметили Нику Јурића?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па нисам обраћао пажњу, али ја нисам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли сте можда обратили пажњу на речи које чујете?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, поготово што је касно звук укључен, тако да нисам, гледао сам у колону, можда кад би поново пустили и шта ја знам.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Судија, с обзиром да се ради о три минута ја бих молио да поново пустите али да се пусти тон на максимум да човек чује.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислим да се концентришем на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ЦД овај што је сад задњи.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: ЦД 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Режија, ја бих вас молила ЦД бр. 4 да нам прикажете на мониторе и да појачате тон. Прикажите нам ЦД бр. 4, односно овај вратите на почетак. Да ли сте чули?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Слабо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете још једном, молим вас поновите још једном и максималан тон молим вас. Поново вратите. Вратите на почетак. Вратите нам на почетак молим вас режија. Режија, да ли се чујемо? Е, сад вратите нам на почетак.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Глас Нике Јурића «немој случајно неко метак да би опалио».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд Ви знате?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Чујем. Имам добар слух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд знате да је то глас, зато Вас питам?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дајте питање молим Вас. Питање за сведока је?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ово сазнање о тексту који се чује није за по подне него за судницу јер га ја чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том смислу не можемо да поставимо питање. Можете прекинути сада.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли се улога сведока у колегијуму начелника у Оперативном штабу по било чему разликује?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Сведока?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ваша?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да ли се моја улога?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: У Оперативном штабу разликује од оне коју имате у колегијуму начелника у нормалним условима?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Улога је иста.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ваша улога је иста? Надам се да је ово последње питање. Да ли је Илија Јуришић наредио да се постави заседа војној колони која излази, да се отвори ватра по задњем делу колоне из свих оружја, из свих средстава и по медицинским возилима и да се убије 92 човека и израњава толико колико је израњавано?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: По мом мишљењу то је немогуће да је то он, нити је он могао да одлучи сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то сте све рекли.

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Да ли је Илија Јуришић наредио да се отвори ватра из свих средстава по колони која се повлачи итд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Господине Дозет, он је рекао што је чуо. Дакле, из те наредбе коју је он чуо то не произилази што говорите?

АДВ. ЂОРЂЕ ДОЗЕТ: Ако је суд тако схватио да не произилази, ја више немам питања. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је рекао, то је он чуо, он је пренео оно што је чуо. А мени сад ово остаје нејасно. Ратни услови кажете предратна психоза, дешава се то што се дешава, формирају се штабови кризни, оперативни штаб, запречавање пута, прави се возило оклопно, специјално неко возило и у тим таквим условима Ви као дежурни немате фактички никаква овлашћења. Шта Ви можете да урадите, припуцало се у граду, јављају вам станице, шта ћете Ви да урадите? Да ли имате уопште упутство у том смислу како поступати јер то није ипак мирнодопско стање, јел' тако? Како поступати? Шта ради дежурни? Ови кажу јављају пуца се по нама, а ви ништа?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па кажем Вам да бих звао или начелника или некога дежурног тамо у Општини. Сигурно не бих ја предузимао неке наредбе самоиницијативно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па онда је мени мало чудно шта ће дежурство? Они могу да јаве начелнику и без Вас, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па могу, али кажем Вам има ту разних случајева што ја могу да одлучим – око привођења, око хапшења, око многих других ствари што дежурни рецимо не може да уради. Друго, зашто би сви морали да буду на вези него дежурни има један који је на нивоу целе станице безбедности који ће дати одређене инструкције кад некоме нешто није јасно како да поступи или није сигуран да поступи у одређеној ситуацији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ево ратни услови, припуцаће се? Зашто рецимо ти командири станица или дежурни служби под тим ратним станицама не контактирају директно са начелником пошто он једини има овлашћења да било шта у том смислу нареди? Шта ћете ви као дежурни сад ту?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па зато што они могу да питају свакава питања која не би требали начелника да питају. Могу да га пробуде у два ноћу, у три ноћу, човек не би спавао никако, онда нон стоп би га неко питао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али стриктно ако се пуца на та остала питања у реду, али ако се пуца зашто не би директно њега звали пошто је једини који може да нареди тако нешто, да се одговори на ватру? Разумете ме?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Али дежурни није само, мислим није планирао да може да дође до рата, сви смо мислили неће да дође до рата него ту смо ми дежурни као станице. Ако буде неки проблем кривично дело или нешто да дамо одређене инструкције, упутство овој служби, онеме и шта ја знам да не зову начелника за све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али постоји кризни штаб одбране града, јел' тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је Ваше објашњење?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, постоји кризни штаб општине и дежурни би у Станици јавне безбедности Оперативног штаба би звао неког у кризном штабу у општини који на такве крупне ствари дао наредбу неку, зашто бих ја одлучивао о тако крупној ствари кад може начелник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени Јуришић, да ли Ви имате неко питање? Хоћете прићи овде молим Вас микрофону.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Обзиром да се ми знамо господине Дивковићу, Ви сте у свом исказу рекли да је Вама било познато да сам ја тада био у пензији и да сам мобилисан у Станицу јавне безбедности Тузла. Питам Вас ко је био начелник Сектора службе јавне безбедности у центру тада кад сам ја био у пензији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Начелник Сектора службе јавне безбедности ја знам да је био Српко Антић једно време а.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Јел' дозвољавате да му помогнем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците име а Ви ако се сећате да је био рећићете?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да ли Вам нешто значи име Шемсо Софтић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Да, јесте, да.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Шта је био тада Шемсо Софтић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па он је био начелник.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Чега?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па Сектора јавне безбедности.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала лепо. Друго. Поменули сте да сте нека нормативна акта, неке наредбе које су долазиле из МУП-а Сарајева упознати, а неким нисте. А ја бих хтео да Вас питам нешто ближе. Да ли сте икада видјели, неко вам предочио, неко Вам дао, неко Вас упознао са одлуком о формирању Кризног и Оперативног штаба у Општини Тузла коју је донело председништво Скупштине општине Тузла 26. априла 1992. године?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мени то нико није предочио.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Нико није?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја се не сећам.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово везано што је рекао господин Дивковић да сматра да сте Ви били члан Оперативног штаба?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за члана Оперативног штаба за који сте децидирано тврдили да нисте.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Само још једно питање господину Дивковићу. Тамо где Ви кажете да смо били Ви и ја чланови и још неки чланови Оперативног штаба да ли су ту, ја ћу Вам само поменути нека имена, дежурани, примера ради: Енвер Халиловић, Адем Туцаковић, Халид Табугџић, и тако даље да не набрајам све?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Мислите да ли су дежурани?

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: У оној нашој просторији начелника, односно Станице јавне безбедности?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Хоћете поновити поново имена.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хоћу. Енвер Халиловић.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Енвер Халиловић, то је из.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Професор онај из, односно са Универзитета. Добро, Адем Туцаковић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Адем Туцаковић он је био из ХАК-а, нешто у ХАК-у некако.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Добро.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Али ја не сећам тога.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Не сећаш се?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Можда је био али ја се не сећам.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Да ли је Јозо Нишанцић био?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не знам, Нишанцић је био командир у Сребреници, тако некако.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: То је Боно.

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: То је Боно. Па могуће.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Значи ови други нису дежурали у нашој просторији тамо?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да нису, не знам.

ОПТ. ИЛИЈА ЈУРИШИЋ: Хвала, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Да ли Ви имате још нешто да изјавите, нешто што Вас нисмо питали а да Ви сматрате да Вам је битно?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Не, немам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још два питања. Да ли знате ко је Горан Жугић?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Знам. Горан Жугић је био кад су формиране националне странке он је био начелник, једно време ДБ-а, Државне безбедности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тузле?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: У Центру службе безбедности Тузла, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је он тада био тамо ових дана, дакле пред 15. мај?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Ја мислим да јесте. Он је био пре 15. маја то знам сигурно а да ли је био иза тог датума не могу да се сетим, али знам да је непосредно пре тога био начелник.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је у овом Оперативном штабу било Срба?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате неко име?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Па рецимо Милићевић Миленко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Милићевић Миленко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта је он био по функцији?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Он је био командир, ја мислим да је био тад командир Станице II.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам лепо. Ви сте из Београда, немате неке трошкове, је ли тако?

СВЕДОК МАТО ДИВКОВИЋ: Немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо, можете ићи. Изволите? Сад јесте време, можете и приговор евентуално ако имате или нешто ако сте друго приметили, имате наравно права сада када је сведок изашао а не пред њим.

АДВ. СТЕВАН ПРОТИЋ: Одбрана опт. Јуришића нема предлога у допуну доказног поступка. Имам предлог уколико је тужба сагласна да се искази сведока и оштећених саслушају, односно прочитају. То дајемо одмах сагласност да би веће могло да овако да рачуна, унапред зна став одбране јер одбрана ниједног тренутка не негира нити спори оно што су до данас овде рекли сведоци. Дакле, чињеницу да се десио тај заиста катастрофално несретни инцидент. То је став одбране, понављамо га и изнет је на првом претресу.

У погледу Илије Јуришића одбрана ставља предлог да се према њему укине притвор. Одбрана респектује озбиљност овог кривичног поступка чије последице не негира, зна запрећену казну али из професионалних разлога мора да каже да не види више ни минимум сумње, ни минимум основа за даље задржавање окривљеног, без обзира што је странац, без обзира што је одредба, основ за његов притвор у члану 142 став 2 тачка 1. Ми поново указујемо овом већу да он има свог рођеног сина који је држављанин Србије, који живи у Београду и он би сво време уз прихватање ако је потребно, свакодневних мера јављања надлежном органу МУП-а био у Београду. Дакле, уколико овај поступак прети да траје месецима, а по наговештају ранијем, јавне тужбе због обимности доказног материјала прети, мислим да је целисходно да се заиста према окривљеном укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Предмет и кривично-правни догађај који је предмет овога суђења је заиста изузетно озбиљан и у истом том догађају страдала су многа лица. Дакле, не ради се о сумарном поступку, не ради се о крађи, није реч о имовинском деликту и ти страдали заслужују поштовање да се појаве на суђењу. То им не смемо укинути и ја зато не одустајем од датих предлога да се сви оштећени саслушају у поступку пред овим судом. Разлози због којих је притвор одређен и даље стоје, тако да је предлог неоснован.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала лепо. Хоћете ми само рећи овај правилник који сте сад цитирали кад ћемо ми добити? Како носи назив, правилник о? Ја бих Вас молила да нам то доставите. Веће ће се повући на једно 10 минута.

Веће доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБИЈА СЕ предлог браниоца оптуженог да се према оптуженом укине притвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Веће је на становишту да и даље стоје разлози због којих је притвор одређен и због којег је притвор продужен.

Само бих вам термине за мај издиктирала.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Следећи главни претрес заказује се за:

15. и 16. мај 2008. године, са почетком у 9,30 часова, судница број 4.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Накнадно ћете бити обавештени ко ће бити од сведока позван.

То би било све.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА